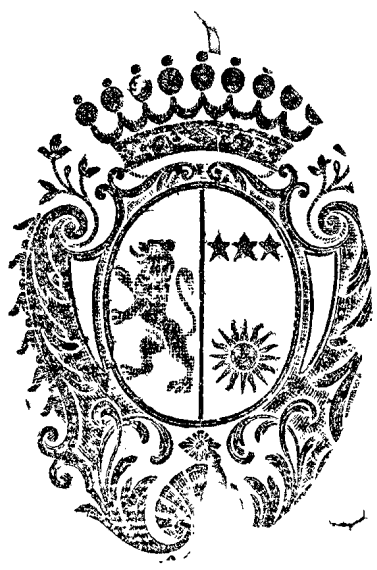

8

L. i.
Cane d
o cl
ut

M. A. MURETI
 IUVENILIA.

Elenchum sequens pagella continet.

COMES ALSINOVVS LECTORI,

Vis, Lector, Tragici sonum cothurni,

Vis, Lector, numeros Catv. lianos,

Vis, Lector, nuyeros Tibullianos,

Vis, Lector, numeros Horatianos?

En libro tibi dat Muretus vno.

PARISIIS

*Ex officina Viduae Mauricij à Porta in clauso
 Brunello, ad D. Claudij insigne.*

1553.

CVM PRIVILEGIO:

*Francisci Guenault doct. Medici
 Claud. J. evin*

2

TRAGOEDIA, IVLIVS CÆSAR.
ELEGIÆ.
SATYRÆ DVÆ.
EPIGRAMMATA.
EPISTOLÆ TRES.
ODÆ SEX.

3

IOANNIS AVRATI
in M. Antonii Mureti Iuuenilia.

TAm bona posse putas cuiquam iuuenilia credi
Carmina, digna viro, digna, Murete, sene?
Quæ tibi tam tenuis limæ solertia rasit,
Quàm quod Praxiteles vngue poliuit ebur.
Ipse suum titulum nimia liber arte refutat,
Auctorisque annos inficiatur opus.
Tu licet affirmes, licet omnia numina iures,
Contra te facit ars, ingeniúmque tuum.
Deme igitur titulum libro, vel deme nitorem:
Ætatem nitidus debet habere liber.

Georgii Buchanani Scoti.

QVanta in magnanimi cõscidit pectore Bruti,
Pro patria virtus cum pia tela daret,
Tanta animo, Murete, tuo sese intulit, ore
Altiloquo Bruti dum pia facta canis.
Ergo licet claris rarò non inuida cœptis
Fortuna Æmathio sparserit ossa solo,
Ille iterum surgit per te post funera maior,
Crescit & ingenio laus rediuiua tuo,
Et magis illustri gaudet decorata trophæo,
Quàm si Pyramidum contegat ossa labor.
A. ij.

Ἐἰς τὴν βίβλον
Μάρκου Αντωνίου τοῦ Μουρήτου.

Τίς; πόθεν, ὦ Μούρητ', ἔρχη νέθ' ἰταλίδαισι
κόσμηθ' αἰοδιόπολιν, σῆσ' ἔνεκ' ἐπείης;
Ἡνὶ δ' ὅσοι μολπαίσεσ' ἀρσιλθεσιμ' ἔρωτα,
Πάντησι παντρίωσιν βριθόμηναι χαρίτωσιν;
Ἡνὶ δ' ὅσῃ κυθέρειαν ἀποπνεύσεισιν αἰοδαί
Αἰσέο, κηληθμῶν πληρέες ἀβρομελῶν;
Ἡ φλογὶ σῶν μελέων φλογεράμ' χάριν ἴμερθ'
Ἡψερ,
Ἡ ἰκὺπρις μελίθροισι ὠπασερ ἀβροσύνη.

Ἰα. Αντωνίου Βαιφίης.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν.

Σῶν, Μούρητ', ἐπέων ποσὸν τόσδε, φράζε λέοντα,
Ὄϊος ἔφυ, μεγάλων τῶν μέγαρ' ἐξ οὐνύχων.

In Marcum Antonium Muretum
Iani Antonii Baïfii.

S *Eu visum est tibi diis laudes æquasse virorū,
Haud pudeat Flacci sic cecinisse lyram:
Iulia seu Tragico defleris funera versu,*

Marce, Sophocleō tu pede digna tonas:
Seu fers Margaridem lepido super æthera cantu,
Cantas, quo inuideat Lesbīa Margaridi.
Quis tibi cedit honos pro tali carmine? cingat
Lauro, hederā, myrto texta corona caput.

Comes Alsinous.

M *Vsæ noster amor, meum Muretum,*
Vestrum & candidum & optimum Mu-
retum,

Qui vos vsque adeò canit canendas,
Qui vos vsque adeò colit colendas,
Quo nil cultius, elegantiusve,
Quo nil candidius, venustiusve,
Seu regum Tragico neces cothurno,
Seu scribar, posita seueritate,
Venustas Veneres, iocos, lepores,
Et molles Elegos decente versu,
Facundo, lepido, aureoque versu:

Musæ, inquam, Aonides meum Muretum,
Vestrum & candidum & optimum Muretum
Vatem dicite, & approbate Vatem.

In ocio negocium.

A. iij.

Stephani Iodelli Parisini
Epigramma.

Quam Marcus, cæso Cicerone, Antonius urbem
Læserat, eloquij dum cadit ense pater,
Infando Marcus leuat hanc Antonius ictu,
Restituit priscum qui tibi Roma decus.
Nam quantum linguæ debebat Martia Marci
Roma, tuæ debet, Marce poëta, lyræ.
Æternum viues igitur, Murete, nec ullus,
Qui Marcum possit lædere, Marcus erit.

Eiusdem.

Cæsar, Amor, testudo: mouet, delenit, inescat:
Fletum, elegos, aures: sanguine, melle, sonis.

Iohannis Vermeliani Vffellici.

Quid decipis nos, aut quid huic Tragœdiæ,
Murete, nomen, quæso, præponis tuum?
Quis te, relictis tamdiu poëticiis,
Totum Platoni, totum Aristoteli datum,
Tam culta credat condidisse carmina?
Ego hercle vera, quanquam amicus, eloquar.
Dum tu sophorum scripta voluis pertinax,
Nec auocari eorum ab amplexu potes,
Musæ hinc vices, Murete, obinerunt tuas.

MARCI ANTONII MURETI⁷
IN LIBRVM IUVENILIVM AD CLA-
riſſimum Virum IANVM BRINONEM in
ſenatu Pariſienſi conſiliarium Regium

PRAEFATIO.

SÆPENVMEROSUM admiratus, IANE BRINO, vir illuſtriſſime, quo tandē fato contigerit, vt cūm è Gallia noſtra penè innumerabiles extiterint in omni genere ſciētīę præſtantes viri, poëtarum tamen magna ſemper à nobis fuerit inopia laboratum. Idque eò admirabilius videri poteſt, quòd que ad poëtas efficiēdos plurimū valere dicūtur, ingenii bonitas, linguarum peritia, & multarū magnarūque rerū cōprehenſa cognitio, ea in perplurimis noſtrorum hominum, nihilo ceteris nationibus, ne quid arrogātius dicam, inferiora

A. iiij.

reperiri queūt. Neque verò illud dicere possumus, grauiorū artiū scientiæ addictos homines Gallos operā ponere in his leuioris operæ studiis noluisse: eorū enim qui ad versus faciendos animū adiecerunt, quædam propè infinita vis facilè nō tā volūtatem eis, quàm euentū defuisse declarat. Quòd si id nobis Græco tantum, aut Latino sermone cōtigisset, fortè caussam illius paucitatis in earū linguarū peregrinitatem reiiicere liceret: nunc verò cū idē in eo contigerit, quem à nutricibus, vnà cum ipso, vt dicitur, lacte cōbibimus, aliā omnino caussam necessariò cogimur suspicari. Scio, hoc quod dicturus sum, quantopere nonnullorum animos mordeat: sed tamen & verissimū est, & mehercule iā notius, quàm vt negari amplius possit. Qui se ver-

naculo nostro sermone poëtas perhiberi volebāt, per diu ea scripsere, quæ delectare modò ociosas mulierculas, non etiam eruditorū hominū studia tenere possent. Primus, vt arbitror, PETRVS RONSARDVS cū se eruditissimo viro IOANNI AVRATO in disciplinam dedisset, eoque duce, veterū vtriusque linguæ poëtarum scripta, multa & diligenti lectione triuisset, transmarinis illis opibus sua scripta exornare aggressus est: cuius postea exemplum infecuti I. ANTONIVS BAIFFIVS, I. BELLAIVS, aliique permulti, breui tēpore tantos fecere progressus, vt res vel ad summū peruenisse iam, vel certè haud ita multo post peruentura esse videatur. Idem in lingua Latina multū abest, vt dicere liceat: in qua cū ex veterib⁹ ab Aufonio, ex recētiorib⁹ à Salmonio,

& aliis duobus fortè, aut summùm tribus discesseris: vt Græci prouerbio dicunt esse multos quidem qui boues stimulent, sed raros aratores: ita dicas, licebit, multos quidem esse qui versus faciant, sed raros, planèque *ἐναριθμήτους* poëtas. De iis loquor, qui scripta sua in publicũ edidere: scio enim & alios esse sat multos, & imprimis eũ quem supra nominavi, Ioannem Auratũ, qui vel solus, vel præcipuè, si quando sua emiserit, effecturus est, ne vltèrius suos Iouianos, Actios, Molfas, Flaminios Italiae inuideat Gallia. Cũ igitur, vt ad institutum redeam, in tanta ingeniorum bonitate, in tanto doctissimorum virorum prouentu, in tanta adolescentũ poëtices studiosorũ æmulatione, quasi que riualitate, tantam poëtarũ raritatẽ animaduerto:

nihil ferè aliud cõminisci possum, nisi esse quandã, vt cæterarũ rerum, ita studiorum quoque tempestiuitatem : statisque quodammodo cœli cõuersionibus fieri, vt modò in hac, modò in illa facultate certi homines præstantes & egregii existant. Quod si est, bona spes me tenet fore, vt sub HENRICO rege Christianissimo, tãquam olim sub Augusto, poëtarũ ingenia excitentur. At de his quidẽ satis: nunc tẽpus est, vt de me ipso tibi dicere aliquid incipiã: qui cùm etiã puerulus, & à teneris, vt Gręci dicũt, vnguiculis admirabili quodã poëticis amore flagrassem, multa etiam penè in omni genere carminis, veteres, quoad per vires licuerat, imitatus conscripserã: quorũ, paulò grãdior factus, nõnulla tardipedi, vt ait Catullus, deo dicarã, nonnulla pro-

ieceram, nōnulla etiam, vt fit, penes me retinueram. Ea igitur cūm haud ita pridem amicis quibusdam meis, quibus ego plurimum in hoc genere tribuo, communicassem, non eis solum illi calculum suum adiecere, verum etiam auctores mihi fuerunt, vt edenda eorum saltem aliqua parte iudicia hominum experirer. Assensus sum, vt quod verum est, ingenuè fatear, non admodum grauatè: tum quòd res non magni periculi videretur: tum quòd facilè confiderem fore me, si non, vt ait Horatius, extremum primorum, at certè extremis vsque priorem. Subseciuis igitur horis, aliquod mihi tempusculum à philosophiæ, & iuris ciuilibus prælectionibus, quibus assiduè occupatus distineor, ad hæc exscribenda, & in ordinē vtcunque redigenda

sumpsi: nam perpolire & limare accuratius neque magnopere libebat, neque per eas, quas modò dixi, occupationes licebat. Feci autē, quod locupletes interdū cœnopolæ solēt, qui multa hospitibus vini genera gustanda proponunt, electuris quod ad palatum maximè fecerit: nam ita & nos multa poëmation genera proposuimus, vt si fortè in aliquo lectoribus fecissemus satis, in eo plura porrò emittere pergeremus. Hoc autem quicquid erat libelli, Iuuenilia inscribere placuit, vt si quid fortè interdum lasciuius dictum esset, ipsa nos apud seueriores excusaret inscriptio. Ac initio quidem decreueram eum nemini cuiquã dicare, vt qui tanti esse non ducerē: quod consilium cur postea mutauerim, intelliges. Cùm iam in eo

excudendo librarii essent, fortè die quodam accidit, vt ex studiorum laboribus peiusculè me haberem. Venère ad me, pro nostra familiaritate Comes Alsinous, I. Antoni⁹ Baïfius, Stephanus Iodellus, vt alloquio suo & partè meæ molestiæ alleuarèt, & paulatim eximerent diẽ. Ibi multis vtrò citróque habitis verbis, tandẽ de his etiã nugis iniectus est sermo: primúsq; Baïfius rogauit ex me, ecuinã librũ meum dicare meditarer: Tũ ego, id quod res erat, nemini. Ibi tum Comes valde hortari me cœpit, tibi vt eũ inscriberẽ: pergratũ id tibi, pérque acceptum fore: simúlque natus dicendi cãpum, cùm alia multa de te honorificentissimè commemorare cœpit, tum ea quæ tu in Ludouicum Querculum hominẽ opti-

mum, & doctissimum, institutorem olim tuum, benignissimè & fecisti, & quotidie facis: quæ etsi omnes optimè noueramus, nemo tamè erat, qui non in Comitibus de tua laude dicentis oratione libèter acquiesceret. Quid quæris? Cum aliquandiu reluctatus fuisset, veritus ne parum decorum videretur ista tam pusilla in tuo tanti viri nomine apparere, ad extremum tamè me persuaderi passus sum: quod eò dico, vt si fortè mea tibi parum probabitur audacia, Comes ipse mecum culpæ sustineat partem. Valde autem te oro, vir illustrissime, vt dum tibi alia grauiora molimur: hoc, qualecunque tandem est, æqui bonique cõsulas. Tibi quidem integrum est, huius veluti glebæ apprehensione totum agrum, vt

optimus , maximúsque est , si colli-
 buerit , vendicare. Quod vt facias,
 vehementer te etiam atque etiam
 rogo. Vale. Lutetiæ. 8. Calend.
 Decemb. 1552.

PERSONÆ DRAMATIS.

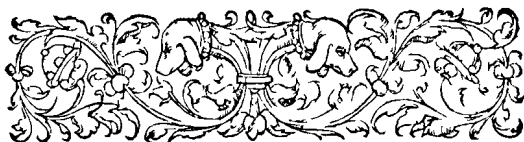
IVLIVS CAESAR. M. BRVTVS.

C. CASSIVS. DECIMVS BRVTVS.

CALPVRNA. NVTRIX.

CHORVS CIVIVM.

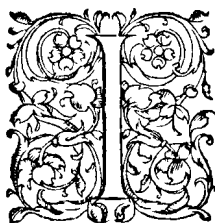
ROMANORVM.

M. A. M V R E T I
I V L I V S C Æ S A R.

Actus Primus.

C Æ S A R.

A M tota penè terra Romanos
timet,
Et quâ resurgens aureis Phœ-
bus comis
Indos propinqua subditos tin-
git face,
Et quâ cadentes pronus inflectens equos,
Gratæ sorori cedit alternas vices,
Patruique lasso stagna crispâ lumine.
Quacunque Nereus margines terræ premit,
Reges vel ipsi Cæsaris nomen timent.
Numerent triumphos, cùm volent alij suos,
Séque à subactis nominent prouinciis:
Plus est Vocari Cæsarem : quisquis novos
Aliunde titulos quærit, is iam detrahit.

B. i.

Numerare ductu vis meo victas plagas?
 Percurrito omnes. Ipsa victrix gentium
 Mihi Roma cecidit: ille tam magnus gener,
 Ut penè nomen duceret iam impar sibi,
 Terra marique fusus agnouit meas
 Præstare vires: quemque noluerat parem,
 Tulit priorem: Thessali cæde hostium
 Maduere campi: principum membris canes,
 Auésque pastæ: ductor ipse exterritus,
 Fugare suetus, fugit, & notos petens,
 Sensit manere raram in ærumnis fidem.

Quid ergo restat, quidue dignum Cæsare
 Subacta tellus exhibere ultra potest?
 Cælum petendum est: terra iam vilet mihi.

Supreme rector, qui verendo fulmine,
 Iratus, orbis vtrunque perterres polum,
 Si verus esse sanguis Ascanij putor,
 Generisque nostri tu ipse princeps auctor es,
 Regni me in aliquam recipito partem tui,
 Auos ut inter splendidum sidus meos,
 Matris Diones proximam aspiciam facem.
 Iam vel mihi, vel patriæ vixi satis:
 Quid teneor ultra? Iam mihi exactum est, geri
 Sago, togæque quicquid eximium potest.
 Hostes perempti, ciuibus leges datæ,
 Digestus annus, redditus sacris nitor,

Compositus orbis: cogitari nec queunt

Maiora cuiquam, nec minora à me geri.

Vinam ociosus? at id quidem vix vivere est.

Nec sol quietem, nec bonus princeps capit.

Cùm vita partes muneris functa est sui,

Mors propera nunquam, sera nonnunquam venit.

Mihi multa vates dira minitantur quidem,

Suadentque amicis vt meum stipem latus:

At enim timere Cæsaris nunquam fuit.

Ignava mens rebúsq; non exercita

Vereatur atræ mortis incertum diem:

Generosus animus, quique se nullo videt

Scelere impiatum, semper est liber metu.

C H O R V S.

Sors rerum domina omnium

Non vsquam stabili fixa manet pede,

Sed vultum assidue innouans,

Incertisque rotans omnia flexibus,

Alternas variat vices.

Seu mitis faueat, siue premat nocens,

Vento mobilior volat.

Illam si nitida fronte reliquerit

Abdens lampada Delius,

Idem flammuuomos cùm moderans equos

Mundo restituet diem,

B. ij.

*Sub vultu poterit cernere nubilo,
 Queis præsens erat, additam.
 Nec solum exiguis rebus inæstuans,
 Priuatas agitat domos:
 Iphis imperiis, dum libuit, nouam
 Inducit faciem ferox.
 Hæc regum arbitrio nos voluit regi,
 Donec Tarquinij furor
 Commouit proceres, tam rigidum vt semel
 Cervice excuterent iugum.
 Hinc nos cura patrum, curaque Consulum
 Tutos semper ab exteris,
 Iam per longa satis tempora præstitit:
 Non à seditionibus,
 Quas penè assiduas exitialiter
 Feruens imperij sitis
 Nonnullorum animis insita commouet.
 Hæc Gracchis animos dedit:
 Hæc Syllas, Mariosque in patriæ luem
 Armavit. Sed opus quid est
 Prisca exempla referre? Hæc quoque Cæsarem.
 Commisit genero: neque
 Impositus prius est horum odiis modus,
 Quàm Mars sanguine ciuium
 Campos Pharsalicos vndique tinxerit.
 Tunc, Pompei, caput in tuum*

*Belli terrificus detonuit fragor.
 Nunc Cæsar solius insidens
 Optatis fruitur, próque libidine
 Solus temperat omnia.
 Sic iam nomine sub nouo,
 Regni forma redit vetus.
 Atque hoc scilicet efficit
 Non vsquam stabili fixa manens pede
 Sors rerum domina omnium.*

Actus Secundus.

M. B R V T V S.

*Q*uouſque tandem, Brute, virtutem
 tuam
 Dormire pateris ocioſam, degener?
 Quouſque differs ciuitatē liberam
 Tua videre vindicatam dextera?
 Nihilne te virtus tuorum commouet,
 Nomēque Bruti? nil gementis patriæ,
 Preſſæ à tyranno, opemque poſcentis tuam
 Conditio dura? nil libelli ſupplices,
 Quis Brutum abeſſe ciuitatis vindicem
 Ciues queruntur? hæc parum ſi te mouent,
 Tua iam, Vir vt ſis, te ſatis coniuſx monet,
 B. ij.

*Fidem cruore quæ tibi obstrinxit suam,
 Testata sic se auunculi prolem tur.
 Si ab exequendis te auocat coeptis timor,
 Animûsque pigro torpet ignauus gelu,
 + Ex fœmina perdisce, quid deceat virum.*

*An Verò stirpis auctor, & princeps tuæ,
 Dominatione ciuitatem regia
 Quod liberarit, post honores maximos
 Complexus astra est: Seruilius, à quo tua est
 Deducta mater, Melium in causa pari
 Peremit: Vnum exempla te per talia
 Pigebit ire, & gloriam adipisci parem?
 Mucrone saluo, atque artubus adhuc integris,
 Videre Brutus, & pati regem potest?
 Imò audeamus magnum aliquid & nos quoque;
 Macclatus hacce dextera tandem cadat,
 Qui, quandocunque ceciderit, serò cadet.
 Pro patria confligere, augurium optimum est.*

*Generosiores fræna detrectant equi:
 Nec nisi coacti perferunt tauri iugum:
 Roma patietur, quod recusant belluæ?
 Reges adorent barbaræ gentes suos,
 Non Roma mundi terror, & mundi stupor;
 Viuente Bruto, Roma reges nesciet.*

*At Verò non rex iste, sed dictator est.
 + Dum res sit vna, quid aliud nomen iuuat?*

At nomen illud refugit, & oblatas sibi
 Reicit oronas. fingere hoc, & ludere est:
 Nam cur Tribunos igitur amouit loco?
 At mihi & honores, & semel vitam dedit:
 Plus patria illis omnibus apud me potest.
 Qui se tyranno in patriam gratum exhibet,
 Dum vult ineptè gratus esse, ingratus est.
 Orem pudendam! mollis & vix vir satis,
 Regit Quirites Martis ortos sanguine,
 Totumque nutu pathicus orbem temperat.
 Accingere, & vim, Brute, nunc profer tuam:
 Accommoda orsis venit implendis dies.
 Phœbus renascens subditos ciues iugo,
 Seruosque vidit: liberos videat cadens.

C A S S I V S. B R V T V S.

O cuius alto nixa virtus pectore
 Sperare Romam sola depressam iubet,
 Magnanime Brute, Phœbus aurato diem
 Adduxit ore, tandiu optatam mihi,
 Qua patria nostra libera euadat manu.
 Ita fausta votis fors meis respondeat,
 Ut hæc tyranni virulentum sanguinem
 Haurire dextra gestit & vix se tenet:
 Utque hæc nihil me cogitantem præter hæc
 Nox tota vidit: Sic in illum me feram,
 B. iiij.

*Sic inuolabo, sic mucronem pectore
 Condam scelesto: fors & ipsis dentibus,
 Cervice dira, noxium abscindam caput,
 Cruento ut ore, prodiens in publicum,
 Clamare possim, Roma tandem libera est:
 Ferus ille animus, & publici inuasor boni,
 Tenues in auras dissipatus vanuit.
 Tunc si vel atra morte sit pariter mihi
 Mutanda vita, letus atque alacer cadam.
 Bene moritur, qui patriam moriens iuuat.*

*Quid tu? quid alta mente tecum musitas?
 An non eodem prorsus affectu cales?*

*Effare: nam quamuis legi in vultu potest,
 Orationis sum tamen cupidus tuae.*

B R V. Quid me plura loqui opus est, Cassi?

Num mea tibi constantia nota est?

Semel inter nos stetit, aut vitam

Pectore forti simul abiicere,

Aut patriam transfere in antiquam

Libertatem. semel hoc dictum est.

Aut hoc necesse est perfici, aut Brutum mori.

C A S S. O Romuleæ gloria gentis,

Quam tibi verè rigido incoctum est

Pectus honesto! quam tua me animi

Oratio securum esse iuber!

Vnus mihi nunc scrupulus restat,

Vn'ine opera confodiendum

Cum Cæsare ipso censeas Antonium.

*B R V. Iam sæpe dixi id esse consilium mihi,
Saluis perimere ciuibus tyrannida.*

*C A S S. Perimatur ergo ab infimis radicibus
Ne quando posthac cæsa rursus pullulet.*

B R V. Latet sub vno tota radix corpore.

*C A S S. Itan' videtur? amplius nil proloquar.
Tibi pareatur: te sequimur omnes ducem.*

Vide modò, vt, cum opus erit, adsis. B R V. Videro.

C A S S. Ego interim meque & meos parauero.

C H O R V S.

Q Vicunque forti pectore, patriam
Præferre vitæ non dubitat suæ,
Vt vel per enses, propter illam,
Oppositòsque feratur ignes:

Non summus illi rerum opifex Deus
Pigro reuinxit pectora frigore,
Sed spiritus cessit superbos,
Indomitámque timore mentem:

Et bullienti plurima sanguine
Cælestis auræ semina condidit,
Et dixit, I, plebem prementes
Contere, nil veritus, tyrannos.

Hac arte præstans Harmodius, suos

*Servauit, vno nixus amiculo:
Nunc vtriusque excelsa florent
Nomina non tribuenda seruis.*

*Quos si ociosos tuta sequens timor
Fortè auocasset rebus ab arduis,
Qui mortuos consumpsit ignis,
Nomina non minus obruisset.*

*Caret seuerus crimine Carnabas,
Et laude dignus creditur, haud probro,
Quamuis ferocem cæde dextram
Tingere nil veritus paterna.*

*Odit tyrannos Iuppiter, & fauet,
Cum quisquam in illos consilium parat:
Illósque natis sæpe tradit,
Coniugibúsque suis necandos.*

*O quot, quibúsque est plena periculis
Sors imperantum! præcipuè quibus
Non ciuum concors voluntas,
Sed regimen peperêre vires.*

*Plebem timeto, qui solio insidens,
Plebi timeris. fons odij timor
Audere insit multa multos.
Sæpe gelu calor excitatur.*

*Rarus tyrannus morte perit sua:
Illos veneno cauta necat manus,
Hos plebis iratæ tumultus,*

Hos rigidus gladio satelles.

*Multo ille vitam tutius exigit,
Quicumque parvis prius in ædibus,
Nullum timens, nulli timendus,
Pelle sub exigua quiescit.*

Actus Tertius.

CALPURNIA. NVTRIX.

*Di! molestis tollite omen somniis,
Nec finite, quæso, pondus vllum
tam malis
Inesse visis. horror artus concutit,
Corpûsque totum frigidus sudor lauat,
Quoties recordor: mensque nescio quod malum
Præfagit ipsa. NVT. alumna, quidnam esse hoc
Mœsto quod ore, & lacrymis manâibus, (putè
Secreta quæris, téque nobis subtrahis?
Quæ caussa fletus? quîsue tam subitus dolor
Turbare mentem tam citò potuit tuam?
Potéstne flendum quippiam contingere
Nuptæ viro, qui penè fortunam regit?
CAL. Dilecta nutrix, quid mihi instet, nescio:
Sed me misellam mirus inuasit timor. (lim,
NVT. Cõceptus unde? CAL. Nil tibi, vel si ve-*

*Celare possim. visa noctis proximæ
 Me terruerunt: victa nam postquam dies
 Hesternæ cessit, nōxque nigro tegmine,
 Inuoluit omnem cæca telluris globum,
 Amplexa blandum Cæsaris collum mei,
 Placida quiete vix resolui cœperam,
 Cùm mihi repente visus. heu nutrix mea,
 Retine labantem. NVT. Alumna habeto animi
 Sopor timores sæpè vanos obicit. (bonum.
 Narrare perge cuncta, velut occœperas.
 CAL. Cæsar meus, nutrix mea, heu, Cæsar meus,
 Meus ille Cæsar, quo mea innixa est salus,
 Mihi visus vlnas inter effusus meas,
 Iacere multo sanguine, & tabo fluens,
 Multisque plagis pulchra fossus pectora.
 Tum mihi quietem subitus excussit timor.
 Misera arctius repente complector virum,
 Pectusque tento, quæque somnus finxerat,
 Vix falsa credo: vix habeo manibus fidem.*

*Heu! quid deorum, talibus visis, mihi
 Minatur ira, quidue portendit mali?*

*NVT. Omitte questus, neue nondū vrgens malū
 Celerare perge. Qui malum timet imminens,
 Geminat timendo. Siue nil instat mali,
 Fallaxque mentem imago turbauit tuam,
 Cur vana veros caussa producet metus?*

Seu (quod repellant sancta diuūm numina)

Mutata Romæ fata quid grauius parant,

Tamen haud timendum est. Rite conceptis deos

Mollire votis, thurâque aris omnibus

Adolere præstat. non inexorabilis

Mens est deorum: sæpe flectuntur prece.

Quanquam equidem, alumna, instare nil existimo:

• *Sed vana mentes sæpe ludunt somnia.*

• *Quàm sæpe inanis est mihi obiectus timor,*

• *Sic somnianti? nulla inest somno fides.*

Quis tam vel audax, Cæsarem vt petere audeat,

Vel tam impius, petere vt velit patriæ patrem?

Quot quot vel error, vel voluntas pertinax,

Vel inuidia Cæsari inimicarat tuo,

Partim verendus perculit Martis furor,

Miranda partim Cæsaris clementia

Seruauit, & seruando, amicos reddidit.

• *An vllus ingenio esse tam immani queat,*

• *Debere vitam vt cui suam se intelligat,*

Illius ipse tentet insidiis caput?

O! mitte questus, abiice ex animo metum.

Venti leues tua dissipabunt somnia.

CAL. Ita di velint. Vt cunque sit, saltem virum

Precabor, vt se contineat hodie domi.

Vbi quid timetur, cautio nunquam nocet.

C H O R V S.

I Am dies Annæ redit Perennæ:

O quot in lætis, Tyberine, ripis
Senties lusûs hodie venustos!

Quot puellarum pedibus premêris!

Candidi quot te iuvenes reuisent,

Quot senes! qui dehinc titubante gressu,

Sæpe siccatis madidi culullis,

Nare de crispa tremulum vibrissent,

Et vacillantes agitent choreas.

Di! procul læuum teneatis omen,

Neu mali quicquam sinite euenire,

Quominus vultu populus sereno

Possit antiquos celebrare ritus:

Tuta sed vestro assiduè perennet

Roma fauore.

Nil in humanis stabile est putandum:

Sæpe securos inimica lusûs

Horrido turbat Nemesis flagello,

Gratâque in luctus, gemitusque amaros

Gaudia vertit.

Abstine ô densa sat a nocte virgo,

Virgo, quæ voces reprimis superbas,

Et feris sceptro nimium potenti

Magna locutos.

Romuli te gens colit, & veretur:

*Cur premas, qui te venerantur, & qui
Debito addicti tua prosequuntur
Numina cultu?*

ACTUS Quartus.

CAESAR. CALPURNIA. D. BRVTVS.

*E deprecare turpe me fractum metu
Desistere esset. CAL. tam nihil
apud te valent*

Vxoris (iheu!) penè iam exanimis preces?

CAES. Quid? somniis me credere tuis postulas?

CAL. Non, sed timori vt non nihil tribuas meo.

CAES. At iste solis nititur somniis timor.

CAL. Finge esse vanũ: tribuito aliquid coniugi.

CAES. Etiam petenti, quod decus lædat meum?

CAL. Non: sed petenti, quod caput seruet tuum.

CAES. Desine timere. CAL. Audere desine tu

Tuæque si adeò spernis vxoris metum, (prius,

Mouère vatam oraculis minacibus,

Periculosam qui tibi hanc lucem admonent.

Si spectra, si te auspicia, si fibræ monent

Cauere, & hunc meum timorem comprobant,

Quid in paratam pertinax mortem ruis?

CAES. Quando timorem ponere aliter non potes,

Ne nos tibi queraris omnino nihil

Tribuere, mittatur Senatus in hunc diem.

*D. B R V. Magnanime Cæsar, quod tibi verbum
Téne potuiffè Barbarorum copias, (excidit?*

Nil mente mota, fortiter contemnere,

Non posse nunc temnere mulieris somnia?

Vbi pectoris Vis illa præcellens tui est,

Quam sensit olim, quique septeno videt

Nilum per arua profluentem gurgite,

Quique glaciali colla suppositus polo,

Concreta pigro maria sulcat marmore,

Et quos rapaci Rhodanus vnda verberat,

Galli feroces? ô statum deterrimum,

Si Cæsar orbem, Cæsarem mulier regit.

Conscende currus, læta victrix, aureos,

Gemmantibusque peruehitor urbem rotis.

Totius orbis sola domitorem domas.

Veteres triumphos Roma nunc sileat suos,

Et militaris conticescat gloria:

Inuictus armis Cæsar hodie vincitur.

Quid, Cæsar, animi patribus credis fore,

Si te iubente conuocatos iusseris

Abire nunc, redire, dum Calpurniæ

Meliora sese obiecerint insomnia?

Vade potius constanter, & nomen cape

Parthis timendum: aut, hoc minus si te iuuat,

Prodito saltem, at que ipse patres mittito:

Ne negligi se, aut ludibrio haberi putent.

C. A. E. *Incertus animi, & huc, & illuc distrahor:*

Qualis per æquor concitum bacchantibus

Deprensa ventis fertur incerto ratis

Agitata cursu: pellit illinc Africus

Cræber procellis, Eurus hinc, illinc Notus:

Sic me hinc tuæ, Calpurnia, inflectunt preces,

Hinc dicta Bruti sed tamen quando semel

Vel cadere præstat, quàm metu longo premi:

Non si trecentis vocibus vatium auocer,

Non si ipse voce propria præsens deus

Moneat pericli, atque hîc manendum suadeat,

Me continebo. Desine, vxor, conqueri.

Eamus: omnis iacta nobis alea est.

C. A. L. *Abiit, mea nil dicta moratus.*

Di, qui Romæ geritis curam,

Quo vos fas est cunque vocari

Nomine, si vos manibus puris,

Menté que casta semper colui,

Seruate meo in Cæsare Romam.

CHORVS.

C *Reditur vulgus muliebre nunquam*

Consili micam dare profuturi,

Sed rapi affectu, penitúsque sana

Mente carere:

*Sed tamen si quis bonus æstimator
Rem putet recta ratione totam,
Dicet in multis micuisse magnam
Consilij vim.*

*Ilium nunquam cecidisset olim,
Imo adhuc arces Priami manerent,
Si deo plenæ Paris audisset
Dicta sororis.*

*Illam, cum læta tumidus rapina
Raptor ad sedes patrias rediret,
Dicitur totam, resoluta crines,
Isse per urbem,
Clamitans, turpem procul ire mœcham
Cogite, ô Teucris, gerit illa secum
Moenibus vestris, Phrygiæque fata
Ultima publi.*

*Cæde iam campos video madentes:
Iam ferox gnatus Thetidos marinæ.
Hinc, & hinc strages geminat tremenda
Cuspide pugna.*

*Iamque mutato Simois colore
Inficit ripas, galeasque secum
Voluit, & fortis madidas iuuentæ
Sanguine cetras.*

*Ah dolor! sanctas etiãme ad aras,
Exuis vitam, genitor, senilem?*

*Nec vel Hercules cohibet furentem
Iuppiter iram?*

*Hæc, & his multò cecinisse plura
Dicitur quondam furibunda Vates:
Sed dolor Phœbi vetuit superbos
Credere Troas.*

*·Pertinax quisquis sibi credit vni,
·Cæteros spernens melius monentes,
Ille, si coeptis pereat sub ipsis,
·Iure peribit.*

ACTUS QUINTUS.

BRVTVS, & CASSIVS.

S Pirata ciues : Cæsar interfectus est,
Ille, ille Cæsar, patriæ terror suæ,
Hostis senatus, innocentium carnifex,
Legum ruina, publici iuris laes,
Cuius rapinas nuper, & libidines
Agnouit orbis totus, & perpeffus est,
In curia, quam oppresserat, oppressus iacet.
CASS. En, Roma, gladium adhuc tepentem san-
En dignitatis vindicem dextram tuæ: (gvine:
Impurus ille, qui furore nefario,
Rabièque cæca, te, & tuos vexauerat,

C. ij.

*Hac, hac manu, atque hoc, hocce gladio, quæ vides,
 Consauciatus, & omnibus membris lacer,
 Vndam cruoris, & animam euomuit simul.*

*B R V. Ite, ite ciues, conuolate in curiam:
 Mentem nouo saturate iam spectaculo.*

*Immanis ille latro, qui regnum sua
 Iam spe vorarat, patriæ oppressæ incubans,
 Anima probris plena omnibus spoliatus est.*

*Ite, & cadauer illud obscœnum feris
 Date laniandum, quò feram absumant feræ.*

C A S S. Erymantheum perculerit Alcides aprum,

Hydræmque flammis pertinacem extinxerit,

Lapsumque cœlo, iterumque cœlo redditum

Confecerit leonem: in vno corpore

Sexcenta nobis monstra debellata sunt.

Si strenuis iustus datur factis honos,

Tua, Brute, fastos ampliabit gloria.

B R V. Quicumque mente patriam seua premit,

Suosque ciues subdit, vt seruos, sibi,

Dum blandientis iam tenet summum rotæ,

Ipsosque penè temnit æqualis deos:

Simul atque versus cessat astrorum fauor,

Et constitutas tempus adduxit vices,

Cadit, suoque cæteros casu monet,

Virtute dempta, ne quid æternum putent.

C A S S. Sic, sic tyranni debitas pœnas luant,

*Nunquámque sicca fíant Vitam nece.
Eamus hinc, & editam capitolij
Scandamus arcem. Roma tandem libera est.*

C A L P V R N I A. C H O R V S.

E *Heu quis aures nuncijs tetigit meas,
Cecidisse dirá Cæsarem Bruti manu!
O somniorum iam nimis veram fidem!
Sic misera quondam Troici coniux senis,
Quam somniarat, tulit, & experta est facem.
O, quæ dolori verba sufficiant meo!
Dehisce terra, meque miserandam abripe,
Aut vos nefandi parricidæ, huc, huc cito
Venite gressu, quóque ferro coniugem
Meum necastis, me, me eodem tollite.
Secunda vestras hostia expecto manus.
Cupidè madentem coniugali sanguine,
Iugulo mucronem, aut pectore excipiam meo.
Nondum litasti, Brute, perficito sacrum.
Nondum peremptus Cæsar est: pars illius
Maneo superstes. non meus vitam tibi
Vir denegarat: ne mihi mortem nega.
Moriar semel, quò desinam toties mori.
At tu doloris turba nostri particeps,
Dum languidus paulatim animus absumitur,
Et membra linquens tabida, petit Cæsarem,
C. ij.*

Adiunge mœstam fletibus Vocem meis.

C H O. AETHERIS ALTI LUGEAT ORBIS:

Túque ô radiis incincte caput,

Volucris splendens arbiter anni,

Propera pulchros abdere vultus.

Tu quoque falsæ dominator aquæ,

Valido terram concute sceptro.

Omnia mœrorem patefaciant.

Ille subactæ gloria terræ,

Nunc repetiti gloria cœli,

Vno Cæsar Ioue patre minor

Liquit terras.

O impuri! ô illaudati!

Quorum sacrilega manus potuit

Tantum mundi extinguere lumen!

Quæ vobis sint supplicia satis?

Quis taurus, quæ rota, quis gladius

Possit vestrum æquare furorem?

Vobis tellus, vobis æther,

Vobis deneget vnda quietem,

Vos vltrices agitent furia:

Ille cruentis agitet flagris,

Alter a tetro coquat igne genas,

Tristes alia obiiciat colubras,

Quæ se vestro sanguine pascant:

Stygia donec sede receptos

Laniet rostro Vultur adunco,
 Vexet iniquum AEolidæ onduſ,
 Et ſupplicij quicquid acerbis
 Sceleratos exagitat manes.
 At tu noſtri cauſſa doloris,
 Multum flete, & multum flende,
 Hos bone planctus accipe, Cæſar.

C A E S A R.

Quid cœlitum me ſletis adiunctum choro?
 Non luridi me ſtagna Cocyti tenent,
 Sed templa cœli: non malignæ me furor
 Tetigit cohortis: ipſa iam genitrix manu
 Me collocarat inter aſtrorum globos:
 Simulacra tantum nuda dilaniata ſi nt:
 Nec ipſe cecidi: Umbra cecidit tantum mea.
 Deſinite flere: lacrymæ miſeros decent:
 Qui me furenti (vera præmoneo, indiges)
 Sunt animo adorti, non inultum illud ferent.
 Hæres meæ virtutis, ut ſceptri mei,
 Neſos ſororis, arbitrato pro ſuo
 Poenas reſciet: ponite modum luctibus.
 Ego ad alta cœli tecta ſtellantis feror.

C A L P U R N I A.

Vnde, q̄ reſo, vox ad aures iſta peruenit meas?
 En, ſonum, marite, dulcem vocis agnoſco tuæ.
 Non iniqua te peremit parricidarum manus:

C. iiij.

- *Vivis, & receptus astris, latus aßides Ioui.*
 · *Quo soles, bonus, favore perge complecti tuos.*

C H O R V S.

Sunt manes aliquid : cümque diem vltimum
 Adduxit fera mors, est aliquid tamen,
 Quod vitat Libitinam,
 Extructósque fugit rogos.
 Id si, dum vegetat membra, datum sibi
 Vitæ curriculum puriter egerit,
 Nec se turpificarit
 Impuris scelerum notis,
 Mox, vt corporeo carcere liberum est,
 Rursus sidereas conuolat in domos,
 Quà Saturnia lacte
 Signavit proprio viam:
 Atque illíc numero calicolûm additum,
 Celesti ambrosiæ gramine vescitur,
 Et carchesia sacri
 Plena nectaris ebibit.
 Hæc olim haud dubiè præmia vos manent,
 Quicumque innocuo pectore simplices
 Virtutémque tenetis,
 Et canam colitis fidem.

F I N I S.

M. A. M V R E T I

E L E G I A R V M

Libellus.

Elegia Prima.

NON ego Cadmaeos meditor
 committere fratres,
 Quorum inimicitias ipsa lo-
 cuta pyra est:
 Non veteris Troiæ lacrymosa
 reponere bella,
 Bella canenda aliis, bella cauenda mihi.
 Hoc aliis per me liceat decurrere campo,
 Illa meis non est versibus apta seges.
 Me Venus, & Veneris certo puer improbus arcu
 Eneruant, numeros attenuantque meos,
 Nec præter dominae blandum ridentis ocellos
 Carmine me quicquam concelebrare sinunt.
 Forsitan ista senes culpabunt scripta seueri:
 Quid faciam? res est imperiosa decor.
 Quem nõ ille hominum, quæ non mouet ille deorũ?

+ Sæpe etiam cœlo diripit ille Iouem.
 Me quoque Margaridos decor admirabilis vrit,
 Et sibi deuinctum magna sonare vetat.
 Nec verò Aonides vestro me excludite cœtu,
 Siqua ego virginibus non satis apta canam.
 Nempe etiam è vobis iuuenili capta decòre
 Oeagro tenerum subdidit vna latus.
 Si nulla è vobis vllum sensisset amorem,
 Vnde foret, quæso, dicite, natus Hymen?
 Sanctus Hymen, qui seductus à matre puellas
 Abripit, inque viri collocat ipse sinu.
 At tu, quæ in me oculis nimium violentibus vsa,
 Nunc spolia è nostro sanguine opima refers,
 Hos numeros hilari (quid enī vetat?) accipe vultu,
 • Et vide, vt in speculo, quid tua forma queat.

Elegia Secunda.

Prima meæ quisquis deliramenta iuuentæ,
 Et specimen tenuis respicis ingenij,
 Sic tibi, si quid amas, semper contingat amari,
 Inuidia vacuus, si legis ista, legas:
 Nec tibi sit duros acuisse in carmina dentes,
 Carmina quæ propriis scripsit Amor manibus.
 Seu sunt grata tibi, qua fronte placentia culpes?
 Seu minus, ecquis te cogit, vt illa legas?

*Seria si quæris, non sunt h'c seria, lector:
 Scribere amatorem seria posse putas?
 Nos ignes canimus, pueri nos tela Volantis,
 Omne non fausto cognita tela mihi,
 Et dominam, cuius sub amœna fronte relucet
 Lumina Sidereis æmula luminibus,
 Lumina materies ardoris max' ma n stri,
 Lumina, quæ mentem surripuere mihi:
 Hæc ego sola canam, dum florida Ver aget ætas:
 Sit procul hinc tragico firmate Musa tumens.
 Post, mea cùm multi distinguunt tempora cani,
 Venerit & tremulo curua senectâ gradu,
 Tunc mihi sit curæ solis perdiscere cursum,
 Anne, & quæ noceant sidera, quæque iuuent,
 Quot cœlum teneant zonzæ, quot partibus orbis
 Constet, & vnde cadât fulmina, cûr ve cadant.
 Utamur, dum fata sinunt, melioribus annis,—
 Et tota nobis mente colatur Amor:
 Dum decet & postes nocturna frangere rixa,
 Nec pudor est Vernis frons redimita rosis:
 Dum decet & mentem leni Vincire Lyæo,
 Et dominæ clausas ante iacere fores.
 Auferet hæc secum, velut aufert omnia, tempus:
 Cernis, vt hora, dies, mensis, & annus eunt?
 Qui modò vagibat nunc est puer, inde repente
 De puero iuuenis, mox Vir, & inde senex.*

Quare florentes, aptosque caloribus annos
 Quisquis agis, Veneris viue sub impe io,
 • Ne frustra etatis meliori parte rata,
 • Viuere tunc cupias, viuere cum nequeas.

Elegia Tertia.

Sicire cupis, quæ sit voto iam summa meorum,
 Et qua præcipue viuere sorte velim?
 Non ego tecta mihi Phrygiis innixa columnis,
 Diuitis aut auri pondera mille petam,
 Non ab Erythræo repetendas littore conchas,
 Aut quæ centenus iugera taurus aret,
 Sed tecum longæ traducere tempora vitæ,
 Securumque tuo semper amore frui.
 Tunc ego purpureos possim contemnere reges,
 Præque mea fors est, dicere, vestra nihil,
 Si me candidulis incinctum, vita, lacertis
 In tepido teneas, confoueasque sinu,
 Me nunc mellitis mulcens sermonibus, & nunc
 Continuo fixis impete basiolis,
 Semotum strepitu, dominaeque tumultibus Urbis,
 Versantem valido pingua rura boue.
 Sic tecum, mea lux, vitæ traductus inerti
 Viuere si possim, nil prius esse putem.
 Tecum ego per montes, tecum per denia tesqua,

Et curram nullo per loca tacta pede:

*P*st, Vbi currendo fuerit lassatus Vterque,
Fessa in graminea membra reponet humo,
Et ru sum certamen erit linguisque, labrisque,
Quid vel Chaonias Vincere possit aues:

*S*n & quiddam post basia multa sequetur,
*M*lto illis quod sit dulcius & melius.

tunc loculi metuum grauioris amantes.

anda bona sunt rura pudicitiae:

*B*n illic non sunt populosa theatra,

*N*uid mentes sollicitare potest,

S, & placido currentes murmure riuus,
emulcensque rudi carmine pastor oues.

*P*ro detrior nobis cum venerit aetas, &

Sparserit & cana tempora nostra niue, &

Tunc curare cutem, genioque litare decebit,

Dum fuerint vitae stamina rupta meae: &

Nam mea tu, sed non longum mansura saperstes,

In tumulo condes ossa minuta breui:

Deinde Vbi te pariter seua mors impia falce

Laeserit, & iuris iusserit esse sui,

Quo nos, te poni tumulo mandabis eodem:

Inscriptum lapidi carmen & istud erit,

Cor fuerat binis Vnum, mens Vna, Viator,

Quorum nunc vnus contegit ossa lapis.

Elegia Quarta.

*V*irgo oculis ipsis meritò mihi carior, ac non
 Solùm oculis ipsis, quin etiam ipsa anima,
 Quam nūeus morum candor, mēs nescia fraudis,
 Plus quàm maioram stemmata nobilitant,
 Nobilitent licet ipsa, licetque à sanguine claro,
 Et non obscura sit tibi stirpe genus,
 Quanta, putas, nostram vexarunt tædia mentem,
 Ex quo diuersis coepimus esse locis?
 Mitius hostili ruerent cum pergama dextra,
 Laomedontiadas indoluisse puto:
 Mitius Electran, falsas cum tristis ad aures
 Venit Orestæ nuncia fama necis.
 Scilicet haud alius campis errabat Aleis
 Excussus patrio munere Bellerophon.
 O quoties ægro suspiria pectore duxi,
 Atque ignis, dixi, quàm procul hinc meus est!
 O quoties quauis libuit mihi morte pacisci,
 Possemus paucos vt simul esse dies!
 Occurrunt animo ridentia lumina nostro,
 Occurrit fusco blandus in ore lepos:
 Nunc molles subeunt risus, nunc gratia fandi,
 Nunc subeunt sciti, sed sine dente, sales,
 Verbaq; amarescunt mihi præ quibus omnia mella.
 Ah! me his tam longum posse carere bonis!

*Improba, Persephones educta ex carcere Pestis,
 Vix tua plus illi, quàm mihi, tela nocent:
 Falx tua non paucos letho multauit amaro,
 Falx tua corde meo me iubet esse procul.
 Illis finis adest vitæ, finisque dolorum,
 At mea perpetuus pectora langor habet.
 Hem! nūquàmne ego te posthac, mea cura, reuisam!
 Nunquàmne os istud suauiloquum aspiciam!
 Nunquam erit, vt veteri Sol nos de more iocantes
 Conspiciat surgens, conspiciatque cadens!
 Certè equidem eueniet. Viden', vt iã fulgure læuo
 Firmarit nostras Iuppiter ipse preces?
 Spes fouet in medio iactatos æquore nautas,
 Spes fouet armatos, spes fouet agricolas,
 Spes fouet inclusos tenebroso carcere sonantes,
 Et nos in vita spes quoque sola tenet:
 Hæc modò ne quando temerè concepta putetur,
 Fac, fiat scriptis certior vsque tuis.*

Elegia Quinta.

Non ego Cumæi peragam si pulueris annos,
 Viuere Margaridos liber amore queam:
 Nec si se lecto Venus offerat aurea nostro,
 Margaridem Veneri postposuisse velim:
 Tam mihi confixit iaculo præcordia certo
 Idalius cornu notus & igne puer.

Hæc quoque nascenti cecinerunt fata sorores,
 Quas Nox antiquo sustulit ex Erebo.
 At Paris Oenonen quamuis ardentè amarat,
 Sustinuit visa relinquere Tyndaride:
 Dixerat & Theseus, ego te Minoi relinquam?
 O ea sit letho tardior hora meo.
 Vix bene vectus erat spumosa ad littora Diæ,
 In viduo coniux sola relicta thoro est.
 Submergi, dum per Neptunia prata vagatur,
 Dignus & iste fuit, dignus & ille fuit,
 Qui potuere suos aliò transferre calores,
 Et vitas vita deseruere prius.
 Tale ego si faciam facinus, mihi terra dehiscat,
 Et rapiar Siculæ viuus in antra deæ:
 Illic me Tragicæ vexetis Erinnyes, illic
 Omnia cunctorum solus acerba feram.
 Sed neque tam dubius, neque sum tã fictus amator:
 Vna dies vitam finiet, vna fidem.
 Quandocunque igitur fatalia tempora mensus
 Ad vacuas lucis cogar adire domos,
 Margaris ipsa mihi natitantes claudat ocellos,
 Vitamque ore suo carpat ab ore meo:
 Post, effusa comas, nostrum fleat ante sepulcrum,
 Sertâ ferens lacrymis humida facta suis,
 Et dicat, Vates nuper Murete fuisti
 Non bonus, at certe fidus amator eras.

Elegia Sexta.

M Argari, quis mihi te reddat deus, aut tibi
 quis nos,
 Aspectu vt grato possit vterque frui?
 Nec solum aspectu, sed & oscula ferre citato
 Impete, quæ nullus dinumerare queat:
 Vt colludentes iucundo murmure lingue
 Committant auidas per patula ora animas.
 Non ita leta fuit quondam Icarioris, Vlysssem
 Cùm vidit saluum post duo lustra suum:
 Nec tam iterũ accepta Lyrnesside latus Achilles,
 Qua quondam abducta fleuerat ipse diu,
 Quàm te conspecta scis me, mea vita, futurum:
 Quàm me conspecto te scio, vita, fore.
 O quàm auidè, ô quoties, ô quot, formosa, figuris
 Isti ori roseo basia pressa darem!
 Non hedera annosas complectitur arctius alnos,
 Non vlmum vitis pressius vlla tenet.
 Tunc mea turgidulas tractaret dextra papillas,
 Tractarent auidæ lactea colla manus.
 Longa vetant, eheu, spatia interiecta viarum,
 Quæta Hypanin vix sunt inter & Eridanum!
 Nam te Pictonicæ retinent felicia terre
 Oppida, quæ Clanus pinguis culta secat,
 Me verò inuidiæ procul à te dentibus actum

*Fortia lunat & mœnia Burdigalæ,
 Pocula quâ Veteri non inferiora falerno
 Ducit ab innumeris glareâ trita rotis:
 Et tamen, heu, sine te mihi iam nec dulcia Vina,
 Tristia nec quicquid corda leuare solet:
 Ipsa mihi est inuisa dies, Sol ipse videtur
 Opposita vultus abdere nube suos,
 Et meritò, quid enim sine te nō triste putandū est,
 Qua sine vel vita est ipsa molestâ mihi?
 O dî, si miseros vestrūm fouet vllus amantes,
 Vos tandem faciles in mea vota date:
 Reddite me domina, vel si id per fata negatur,
 Finit angores nex inopina meos.*

**Elegia septima ad P. Cruse-
 lium Medicum.**

D*Vm tu conaris Parcarum extendere fila,
 Semineces luci restituîsque viros,
 Conctamata nouam mittens in corpora vitam,
 Atque Charonta leui currere naue iubens,
 Interea quo me, Crusei doctè, putares
 Ducendos sine te fallere more dies?
 Scilicet, vt semper, nostros agamus amores,
 Quæ vitæ nobis sola terenda via est:
 Et modo damnamus, toties quem sensimus, arcum,*

Nunc de crudeli conquerimur domina,
 Nunc, qua placari possit ratione, rogamus:
 Omnia quæ quiviis tactus amore solet.
 Hæc mea laus, hæc sint famæ præconia nostræ:
 Non alio ad manes nomine notus eam:
 Vt quondam iuuenis telo percussus eodem,
 Quo nos, assiduè carmina nostra legat,
 Agnoscatque suos nostris in versibus ignes,
 Reddaturque meis cautior ipse malis.
Tu cui fatipotens artem concessit Apollo,
 Morborum pelli qua genus omne queat,
 Perge salutifera miseris succurrere dextra,
 Regnâque Persephones fac populosa minus:
 Vt tibi læta viro gratetur sospite coniux,
 Et penè amisso turba minuta patre:
 Vt te fama ferat candentibus aurea pennis
 Hippocrati Coo, Phylliridæque parem.
 At sine me, qui sum sectando natus Amori,
 Inter inexhaustas viuere nequitias:
 Me disperdat Amor, semper me torqueat, inque
 Corde meo accensas ventilet vsque faces:
 Qui si te pariter certo concusserit arcu,
 Hei mihi, quot curas perpetiere miser!
 Tunc tandem disces, quid sit serui re puellis,
 Tunc tandem, excludi quid sit, amice scies.
 Nil tibi multiplices cognoscere proderit herbas,
 D. ÿ.

*Hunc etenim morbum pharmaca nulla iuuant.
 Quippe etiam Phœbum virgo Peneia torfit,
 Profuit auctori nec medicina suo.
 Quam sæpe mihi, malle carissimè, dices,
 In gelidis Scythiæ montibus esse lapis.
 Hæc te, & plura manent: sed quæ tua cunque fu-
 ingenio saltem digna sit illa tuo. (cura est,*

Elegia Octaua.

Basiolum blando tetulit mihi Margaris ore,
 Ambrosia, & dulci nectare dulce magis,
 Quale thymo aut casia, Verni sub primula Solis
 Lumina, cum blando murmure libat apis:
 Inde fugit properè pedibus lasciuia proteruis,
 Dum sese in tenebris posse latere putat:
 Sed nihil est: non fuit eam latuisse Cupido:
 Erranti faculas prætulit ille mihi.
 Iam te igitur rursus teneo formosula, iam te
 (Quid trepidas?) teneo: iam, rosa, te teneo.
 Da mihi pro grata sumpti mercede laboris
 Ter tria, terque tribus basia ducta modis.
 Dic age, num sentis animos concurrere nostros,
 Dum sibi dimidium quærit vterque sui?
 Sic age, sic mea vita, animos iungamus vtrinque,
 Nulla vt eos possit dissociare dies,

*Quin tandem ambigua post iura precaria lucis
Vnicus è gemino spiritus ore fluat.*

Elegia Nona.

†

MArgari, flammeolis quæ me cõburis ocellis,
Per quos in cineres, heu mihi, viuis eo,
Dic mihi, quî facias tam multa incendia, cùm sis
Candidior prima frigidiorque niue:
Nanque ea quæ molles exest mihi flāma medullas,
A te, si qua fides, non aliunde venit:
Tu tamen, heu, tanquam glacie circumdata pectus,
Edurè nostras respuis vsque preces.
Esse quid hoc dicam? neque enim potis est in eodem
Cum summo summus frigore inesse calor.
Scilicet & quæ nos fieri non posse putamus,
Cùm liber, & quoties, perficit vnus Amor.
Is tibi cor misto circumdedit igne gelūque,
Quæ possent ferri singula, iuncta necant.
O igitur glacies quouis ardentior igni,
O ignis quauis frigidior glacie,
Aut ne me perdant tua frigora, mitius v're:
Aut ne flamma, gelu proiice, Diua, tuum.

Elegia decima ad F. Verum
Lomenium.

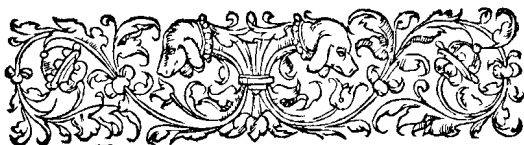
H Ei mihi, cur genio vis me pugnare, Lomeni,
 Naturæque iubes vertere iura mea?
 Cûr ve parum gratas impellis durus ad artes,
 Musica cui solùm sacra placere vides?
 Nam nec agris miles fieri, nec idoneus armis,
 Cui semel arrisit rustica vita, potest,
 Nec si quem placido nascentem lumine Clio
 Viderit, admota contigeritque manu,
 Aut bonus hostiles vnquam foedare cateruas,
 Aut ad seua fori iurgia promptus erit:
 Omnia sed fugiens tranquilla inimica quieti
 Exiget etatis mollia fila suæ,
 Magnarum securus opum, securus honorum,
 Omnia despiciens, quæ leue vulgus amat:
 Ille etiam summos audax contemnere reges,
 Præq; sua miseros conditione putans.
 Castra iuuent alios, bellique inamabile murmur,
 Missaque non sicca corpora multa neci,
 Quis rapiat primæ teneros lanuginis annos,
 Acceleretque suum Parca seuera diem:
 Gaudeat hic miseros inter clamare clientes,
 Et pauidos duro terreat ore reos:
 Hic adeat terras alio sub sole calentes,

Littoraque instructa plurima classe legat,
 Seu ferat Herculeas animus spectare columnas,
 Seu ferat annosos ire ad Hyperboreos,
 Durus, qui fragili vitam committere ligno
 Audet, & ignotas æquoris ire vias,
 Nec timet inuerso decumanos marmore fluctus,
 Securisque animi squamea monstra videt.
 Non sic diuinitissima pectora vates,
 Æthereo quorum flamine corda calent:
 Ocia sectantur sedenim, tacitosque recessus,
 Et sua neglectis vrbibus arua colunt,
 Splendidaque & multo spectanda palatia luxu
 Contemnunt, humiles anteferuntque casas:
 Illic & siccant generoso plena Lyæo
 Pocula Bistonia frigidiora niue,
 Et si nescio quid seu vultu ancilla sereno,
 Seu non informis villica pollicita est,
 Protinus vt capta reduces ex vrbe triumphant:
 O hominum felix terque quaterque genus!
 Sic ego sim: liceatque mihi, mea Margari, tecum
 Non alia vitam ducere sorte meam.
 At tu, quantum in te est, aliò nos ducere tentas,
 Astra æq̃ sequi numina, Vere, iubes:
 Et, quid, ais, quaeso, molli tibi carmine quondam
 Proderit aut homines, aut cecinisse deos?
 Scilicet vt toti fueris cum fabula vulgo,
 D. iiij.

Cúmque erit in vultu plurima ruga tuo,
 Fortiter esurias, vt te mala cogat egestas
 Multa pati forti non patienda viro,
 Sectari mensas, blandè appellare potentes,
 Tollere mentitis laudibus astra super.
 Quòd nisi desiperes, poteras in luce forensi
 Versari, & laudem quærere, opésque tibi.
 Excute decepta blandum de mente furorem,
 Qui tibi, ni caueas, perniciosus erit.
 Aduertit tardas qui recta monentibus aures,
 Exitium demens fabricat ipse sibi.
 Ergo ego vt hirsuti verbosa volumina Baldi,
 Vt discam leges Iustiniane tuas,
 Dediscam teneri modulamina blanda Properti,
 Dediscam numeros culte Tibulle tuos?
 † Ah peream prius, & sæuo me fulmine tactum
 † Trudat in obscuras Iuppiter ipse domos.
 Quàm melius dulces dominæ in cõplexibus annos
 Ponere, & in caro sæpe iacere sinu!
 Disspeream, si quicquid opum, si quicquid hono-
 rum est,
 A genere hoc vitæ me reuocare potest.

F I N I S,

M. A. M V R E T I
AD PETRUM RVFVM

*Druidam Consiliarum Regium
Satyrarum Libellus.*

Satyra Prima.

A M D V D V M tumido
mihi bilis in hepate feruet,
Et rumpi metuo, nisi te, Au-
runcane, secutus,
Inficiam tenues mordaci car-
mine chartas.

*Túne ausis satyrám conscribere, tot tibi rerum
Consciús, vt satyræ possis satis esse vel vnus?*

*Quidni autem? nunquid par est audacia Balbo,
Balbo, Stentorea Christum qui voce professus,
Deinde domi cæuet, tremulúm crisante Lycinna?*

*Et tamen hunc toruis oculis, & fronte seuera,
Flammatisque genis, atque horrífico vlulatu,
Dum docet, & iactat fatuæ sua dogmata turbæ,
In mores clamare malos si videris olim,*

Esse putes supero demissum ex limine Paulum.

*O mihi si effossa liceat scrobe dicere, quod mox
Efferat in vulgum foliis vocalibus arbor,
Quæ nã ego, vel potius quæ non ego crimina dicã,
Concitus? optari sedenim quia talia possunt,
Non etiam fieri dicam tibi Rufe, sed vni*

(Σοι ἤ ἔντα λέγειν, εἰ ὁμῶς ἄρ' ἔντα licebit)

*Quæ mihi siue furor, siue hæc sug gesserit ira
Nã quis enim est adeo patiens (nisi fortè Torannus
Deprensus solitus blandiri in coniuge mœchis,
Et piperis multo saturas offerre placentas,
Dum refugit rixas, vitandãque iurgia censet)
Quisnam inquã est vsquã, qui si sæcli semel huius
Viuidius paulò faciem consideret, ira
Abstineat? cùm iam oppresso virtutis honore,
Regnet in humanis vitiorum infamia rebus.*

*Improba quos ludi fecit fortuna choragos,
Visceribus reliquorum, & sanguine plebis alütur:
Præficiuntque suis sæui rationibus, haud quos
Longa fides vitæ, vel constans fama probarit,
Verum aquilas, & vulturios, qui rodere norint
Ad vinum, atque vnum ex membris augere lienẽ.*

*Ringitur interea populus miser, & prece multa,
Nequicquam surdas diuorum verberat aures.*

*Audisne hæc inquã magni pater Hercules? audis?
Audisne, an dormis, an nectaris ebrius haustu,*

Exerces positis genialia tempora curis?

Non aliter nostri. Similes fortasse tueris.

*Hæc aliquis, sacro cernens qui sulphure quercus
Nil meritas, non monstra illa exitiosa feriri,
In rabiem versus, furisq; agitat us amaris,
Insequitur veteris non sanum dogma Lucreti.
Sic alia ex aliis incommoda. Quomodo enim plebs*

*Ipsa colat diuos, cum vos, qui fulmine bruto
Stringitis in vestras ausos mutire tiaras,
Conspiciat diuis ipsiq; oppedere Christo?*

*Anne libet mecum rationum euoluere libros?
Centum lenoni sestertia, mille Corinnæ.*

*Hui! mille infami scortillo? desine: pulchra est,
Et bene sub domino lumbos vibrare perita:
Quinetiam fessus si quando elanguit, ipsa
Insilit, & blandè super illum palpitat: id tu
Quanti esse, aut potius quanti non esse putabis?*

*Perge age. In accipitres triginta expensa, canes-
(Hos domini potius pasci decuisset omaso) (que:
Eripuit fallax plus millibus alea binis:*

*Vnguenta, exoticique tulerunt cætera odores,
Fartoresq; coquique, & vari opsonia luxus.*

*Interea quantũ in viduas, quantũ in peregrinos?
Quotnã inopes pauit domini quadra? quot studiosos?
Inscius est morum, quisquis nunc talia querit.
Hæc fuerant sub rege Numa, sub consule Bruta.*

*Nunc alia est ætas. Nugalibus hisce relictis,
 Curant magnanimi ventrem, caudamque nepotes.
 Nec gratus quisquã est, nisi cui perfricta pudorẽ
 Frons omnem abstulerit, sic vt probet omnia, sitq;
 Et bene ructanti post coenam applaudere porco,
 Et bene pedenti blandum arridere paratus.*

*Sed satis est. Si fortè furor Phœbeius olim
 Mentem, Rufe, meam simili concusserit œstro,
 Bilem aliis, vni risum tibi, Rufe, mouebo.*

M. A. M V R E T I A D

D A N I E L E M S C H L E I C H E.

*rum Vlmensem adolescentem omnibus
 & fortunæ, & corporis, & animi
 bonis cumulatisimum*

Satyra Secunda.

*R V M P E Lycambæa numeros de
 cæde madentes
 Musa ferox, rabiq; noua flam-
 mata malignos
 Fige hominum mores, damnataque secula culpæ.
 At tua quis poterit patienti Voluere Vultu
 Scripta? quotus tandem feret hæc conuicia lector?*

*Men' curare putas, mea quis laudét ve, legát ve,
Rideat aut damnet? quasi sint hæc iusta laboris
Præmia, post centum vigilatas ordine noctes,
Et penè erosos repetitis morsibus vngues,
Insani & semper deterrima quæque probantis
Plus aliis populi suffragia cæca tulisse.*

*Tu modo quem nondum secli contagio vertit,
Tu legito hæc, DANIEL, primæq; à flore iuuentæ
Disce quot humana lateant sub imagine pestes.*

*Hunc cinea tu cui lana humeros Hyacinthina velat,
Lucentem hinc illinc auro, gemmisque superbum,
Vinosâ facie, vasti qui pondere ventris
Sudantis mulæ cedentia terga fatigat,
Aspicias? hic primo abiecta de stirpe creatus,
Vilisque, ignotusque, & terræ denique proles,
Non aut virtute, ingenuis aut artibus (illas
Ipse sua ex æquo cum mula nouit) at astu
Sensim subducens fatuis fundosque, larésque,
Tandem huc peruenit: rabidi nunc more leonis
Ventrè adipe insontū & miserorū sanguine farcit.*

*Aspice & hunc qui diducto, ceu simia, victu
Putris gingivæ viduata sedilia pandit.*

*Quotidie hunc videas nitidi sub primula solis
Lumina, cum trepidus postico limine surtim
Emittit tota vexatam nocte sacerdos,
Repere paulatim per delubra omnia, & illic*

Obstipo capite, & trepidantibus vsque labellis
 Nunc has, nunc illas prouolui cernuum ad aras.
 Hinc rediens non ille inopes fraudare recuset,
 Non delatori periuria vendere Cordo,
 Non facere omnia, quæ vel dicere vix sit honestū.
 Vim putat hanc demens esse in lustralibus undis,
 Përque globos precibus distracta mente volutis,
 Vt si vel cani iugulum patris ense resoluat,
 Dummodo mortales oculos effugerit, ipse
 Conscia securus contemnere numina possit.

O simulatores, tetrum pecus, Vt mihi sæpe
 Bile iecur vitrea diffinditur ista tuenti!

Creditis esse deum cœlo qui talia curet?
 Exprimite hoc factis. non creditis? abiicite ergo
 Hunc fucū, & vultu ruite in scelus omne reiecto.
 Hoc ego laruarum genus exitialiter odi.

Sed quid ego enumerās nequicquā singula conor?
 Res caret illa modo: genera ipsa euoluere longū est.
 Stupra, doli, fraudes, periuria, furtæ, rapinæ,
 Crimina erant olim: nostro sunt tempore lusus,
 Quos pueri teneris meditantur ab vnguibus, &
 Ipse docet natos genitor, matérque puellas. (quos
 Venimus ad summum: ruptis & prorsus habenis
 Oppressa rerum potitur virtute libido.

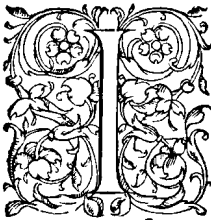
F I N I S.

M. A. M V R E T I
E P I G R A M M A T A.

DIVO IVLIO CAESARI SCALI-
GERO PATRI MEO.

N tenues numeros, primi mo-
numenta furoris,
*Q*uo mea non simplex corda
subegit Amor,
*D*irige siderei radiantia lumi-
na vultus

*C*esar, & hæc nati ludicra nosce tui.

*N*eu pigeat studiis aliquot grauioribus horas
Subtrahere: interdum deserere illa leue est.

*N*èpe ducū haud quisquã, licet imperterrita gestet
Corda ferox, gladios semper & arma terit.

*Q*ui populos iussisque regunt, nutūque coërcent,
Et retinent forti regia scepra manu.

*N*on renuunt animos rerum moderamine pressos
Interdum teneris exhilarare iocis:

*S*æpe etiam vasti mens vnica Iuppiter orbis
Flectere se à magnis ad leniora solet.

*Insequere exemplū regūmque, ducūmque, Deique,
Dux olim, & princeps: nunc mihi penè Deus.*

Antonio Goueano.

Svmme poëtarū, quos secula nostra tulerunt:
Cui sacra Castalij fluminis vnda subest,
Accipe non tetrica iuuenilia carmina fronte,
A domino limam iussa subire tuam,
Vt tibi si (quod vix ausim sperare) probentur,
Olim se lucem posse videre putent:
Sin minus, æterna damnentur vt omnia nocte,
Aspectu tanti facta beata viri.

Ad Noctem, Sidera, & Auroram
de Dominæ pulchritudine.

NOx furua, atque alis horrenda nigrantibus,
& vos
Fixa mee vultu sæpius astra deæ,
Audite hæc: tu primū Erebi centumplicis vxor,
Quæ veniens vno cuncta colore notas.
Non pudor est, vbi flammeolo te Margaritis ore
Pellit, & inuitum cogit adesse diem?
Vos quoque lucentes Æthra radiantis ocelli,
Quorum alta assiduo templa canore sonant,

*Non pudor est, oculis ubi scintillantibus illa
 Cedere tot vestras lampadas una iubet?
 Et tu Dardanij coniux formosa mariti,
 Tangere sol cuius nil nisi terga potest,
 Nunquid ubi aspexisti, quàm te procul illa relin-
 Natus roseo crescit in ore rubor? (quat,
 Non, puto: quin illi vltro omnes conceditis, in qua
 Miratur vires Iuppiter ipse suas.*

Ventis furentibus.

AE *Olidæ celeres, dominæ Tunonis alumni,
 Cerula veliuoli quos timet vnda ma-
 Altifremi, alipedes, cæli, terræq; tetrarchæ, (ris,
 Dirigite in pectus flamina vestra meum:
 Ut mea vel vestro pereant incendia flatu,
 Vel me etiam vestris viribus aucta necent.*

Ad animum suum.

Q *uonam abiit mî animus? num quò solet?
 auguror illuc:
 Pectore se dominæ condidit ille meæ.
 Siccine me tandem miserum, fugitiue, relinquis?
 Siccine, desertor, castra inimica petis?
 O saltem flammata tuo vel ab igne calescat,
 Frigore vel flammæ enecet ipsa tuas.*

E. i.

Margaridi.

Dicere dum conor nostros tibi, vita, dolores,
Ah misero ex ipsis verba labris abeunt.
 Dum tegere, & clauso meditor sub corde tenere,
Ingeminat vires abdita flamma suas.
 Quid faciam? ex æquo magnum discrimen vtrin-
Sive loqui coner, siue tacere velim. (que est:
 O qua sola meo iam dudum in pectore regnas,
Tute tibi casus, Diva, referto meos.

Somnium.

EVge, an te teneo, mea lux, an somnia demens
Fingo mihi? certè, lux mea, te teneo.
 Somnia non hæc sunt. oculis nõnne intuoꝝ hisce
Flammeolósque oculos, purpureásque genas,
Lacteolásque manus, & eburnæ frontis honorem,
Colláque non tacta candidiora nive?
 Dulcia collatis ineamus prælia signis,
Dum tuta alternis lusibus hora datur.
 Me miserum! nusquam es. fallax me lusit imago.
O dolor! ô animi gaudia vana mei!
 Quid queror? exacta si rem ratione putemus,
Vmbra est in misero quicquid amore boni est.

Margaridi.

D Vm te, Margari, basiare conor,
 Labris protinus inuident ocelli,
 Aspectuque tui carere nolunt.

Quòd si contuitu beare ocellos
 Tentarim, labra protinus repugnant,
 Quæ ad sese iste tuus vocat, trahitque
 Candor purpureo natans in ore,
 Ut ferrum Hercules trahit lapillus.

O vis eximiæ superba formæ,
 Quæ me vel mihi disidere cogit.

Eidem.

S Ic age, pugnando teneri pascuntur amores,
 Inuade insanis unguibus ora mihi:
 Et turba nostros, audax, laceraque capillos,
 Atque interiecta gaudia veste nega.
 Illa etenim ô quanto magis est perfecta voluptas,
 Quæ cupiente quidem, sed renuente venit!

Eidem.

L Vdamus, mea Margari, & iocemur:
 Nos & cum roseum diem reducet,
 E. ij.

Et cùm se Hesperis recondet vndis
 Deprendat radiatus ora Phoebus
 Ludentes simul, & simul iocantes.
 Appellabo ego te meam columbam,
 Tu me, blandula, passerem vocabis.
 Cum dicam tibi percitus furore,
 Da mi basiolum vnicum columba:
 Tu collo iniiciens meo lacertos,
 Porges mi oscula delicata mille,
 Et mille altera, & altera vsque mille,
 Vibrans improbulam subinde linguam, &
 Os morfu tenero meum laceffens.

Dehinc dices mihi, mi tenelle passer,
 An non ipsa tibi vna sum columba?
 Tua vna ex animo columbulilla?
 Tuum mel, tua suauitas, tuum cor?
 En me (nam tua sum) suauiare,
 En hæc vbera iam relecta cerne,
 Quæ per te mihi primulùm tumescunt,
 Obiectam & sibi fasciam repellunt.
 Quò tu, quò modò, delicate, pergis?
 Quò trudas digitos nimis salaces?
 Sic nos, sic age, dum viremus ambo,
 Dum res ad Veneris valemus ambo,
 Ne frustra melior teratur ætas,
 Ludamus mea Margari, & iocemur.

*Tergo debilis imminet senectus,
 Quæ cum venerit, ah dolor, columba,
 Nos tussis mala, viriúmque langor
 Pro ludisq; iocisq; consequentur.*

Ad Paulam.

B *Asia quòd libas cupidis luctantia linguis;
 Res satis ardori non facit ista meo.
 Quòd mea colla tenens blandis, resupina, lacertis,
 Me dicis vitam, deliciásq; tuas,
 Hoc nihil est. Dulci Veneris de nectare, Paula,
 Aut nulla, aut quinta da mihi parte frui.*

Ab amica procul positus, ob
 idque noctu quiescere non
 valens, mortem precatur.

I *Am tacitis cælo voluuntur tractibus ignes,
 Altáque vorantes Delia flectit equos.
 Iam pecudúmque, atque alituum genus omne, fe-
 varúmque,
 Et quotquot liquido marmore monstra silent,
 Somnus habet, dubiòque natans per inane volatu,
 Membra papauereis illinit unguinibus.*
 E ij.

*Te solum, Murete, fugit: tibi cura recursans
 Ire iubet lento tempora moesta gradu
 O cœlum! ô certis agitati legibus orbes,
 Cuilibet ex ortu qui sua fata datis!
 Extinctum toties sit fas occumbere. Iam sum
 Non ego, sed tantum corporis Umbra mei.*

In Venerem.

*SI Venus, ut mendax docuerunt turba, Poëtæ,
 De mediis Verè nata putatur aquis,
 Quî fieri potis est, mediis ut fluctibus orta
 Assiduo nostrum torreat igne iecur?
 O dolor! ô quid iam miseri speretis amantes!
 E media vobis nascitur ignis aqua.*

Ad Margarin.

*QVem tu cūque semel blando aspectaris oculo,
 Ni subita exiliat letitia, lapis est.
 Cui verò hæc etiam dederis libanda labella,
 Hunc ego felicem tērque quaterque voco.
 At si quem complexa tuo dignâre cubili,
 Is non iam felix, Margari, sed deus est.*

Lufus cum amica.

P Ande oculos, pande stellatæ frontis honorem,
 Quis doleat visis, inuideatque Venus.
 Pande agedū lasciuæ. quid, ô, quid nã oculis illud,
 Quo mea versantur corda, supercilium?
 Saltem ebur hoc manuum interea spectare licebit:
 Ah etiã mne manus? sæua, etiã mne manus?
 En, iam igitur posthac nihil amplius ipse videbo:
 Claudio etiam ipse meos, en tibi, claudio meos.
 Iam formosæ dies, iam lux formosã valetò:
 Nam vos, nec dominam cernere supplicium est.
 Audiit, inque sinum iecit mea Diua meum se,
 Reclusitque oculos applicito ore meos.

Eidem.

C Vm pluit, & radios Phœbus cum subtrahit
 Tū sanè mœstus quilibet esse solet: (orbi,
 Ne mirere igitur, si sim, mea Margari, tristis:
 Ecce pluo lacrymas, tu mihi Phœbus abes.

Ad Gallam.

N Oui pro verbis ego sola rependere verba,
 Et pro blanditiis reddere blanditias.
 Oscula si qua dabit, sola auferet oscula de me:
 E. iiij.

Pro solis nutus nutibus eripiet.

Hæc aliquid præter tibi me si vis dare, fas est

Hæc aliquid præter, te mihi, Galla, dare,

Julio Cæsari Scaligero.

S Caliger Aoniæ decus immortale cohortis,
 Qui, quæ alios ornant singula, solus habes,
 Altera Veronæ, maior sed fama priori,
 Cui Clarij munus cæsit utrunque dei,
 Cui tot se debent animarum millia, per quem
 Sæpius est Stygij cymba quieta senis,
 Quòd tantum augusta de maiestate remisisti,
 Ut placido versus videris ore meos,
 Præmia quæ tandem tibi digna reponere possim?
 Deuoveam si me, vix satis esse putem.
 Tunc meos versus voce ut laudaueris illa,
 Quam stupet, & qua nil grandius orbis habet?
 Præmia quænam igitur reddã tibi digna? sed erro:
 Præmia non debent reddier vlla deis.
 Anne tuas igitur describam carmine laudes?
 (Laudari humana numina voce volunt)
 Deficient humeri tanto sub pondere, nec iam
 Tuta erit in tanto nostra carina mari.
 Quidnam igitur? taceo. satis hunc dixisse putan-
 Se quicunque satis dicere posse negat. (dum est,

In eundem.

D Ic dea, quod possim scripturus fingere nomē,
 Scaligeri quod par laudibus esse queat?
 Cur petis imprudens, quod habes? dic, Scaliger: illud
 Omnia virtutum nomina nomen habet.

In eundem.

D icite mi Musæ, cultissima numina nobis,
 Quonam Scaligeri pascitis ora cibo?
 Sic ego, sic Musæ: quàm te sententia fallit!
 Nectare quo potius nos alat ipse, roga.

Ad Phyllidem.

C Vm ducenda mihi sine te sunt tēpora, Phylli,
 Longior est anno mensis, & hora die.
 At tecum si quando datur mihi vivere, rursus
 Esse diem credo, qui modò mensis erat.
 Te sine vel Tauri cum lustrat cornua Titan,
 Semper adesse mihi mœsta videtur hyems.
 At tecum medio gelidæ sub tempore brumæ,
 Ire tamen veris tempora læta puto.
 Te sine nox mihi fit, medio cū Phœbus in axe est:
 At tecum in media fit mihi nocte dies.

*Quantum in me miserum iuris tibi fata dedere!
Quæ mihi vel cœli vertere iura potes.*

In Carolum Cæliantheum.

Philosophum te dicis, & hoc te nomine iactas,
Præ te omnes reliquos vt nihil esse putes:
Nec tamen autrerum causas & pondera nosti,
Aut aliud, nomen quo mereare sopheri.
Vna tuis titulis addenda est litera, Carle:
Nec mihi philosophus, sed philosomphus eris.

Rodolpho Condomio, à quo ad
cœnam inuitatus fuerat.

Ad cœnam tibi me quoniam condicere cogis,
(Si modò quis cogi, quò cupit ipse, potest)
Accipier qua me cupiam ratione, Rodolphe,
Cognosce, & cœnæ quid caput esse putem.
Non me præcipuè vel auis Iunonia ducit,
Vel quæ de Scythico flumine nomen habet.
Ista decent reges: nobis cœnantibus vnâ,
Sustineat parcas sobria mensa dapes.
Sit vini tibi cura prior: nisi nobile vinum est,
Et iocus à mensis, & lepor omnis abest.
Tunc cibus inuito lentescens crescit in ore,

*Et leuius ferre est, quàm recreare sitim.
 Sin contrà adfuerit generosi copia Bacchi,
 Vix capit vndantes vel domus ipsa iocos:
 Tunc & conuiuæ per mutua pocula certant:
 Hic annos dominæ condit, at ille suos:
 Et veteres memorant flammæ, & carmina dicunt,
 Et laudant cœnæ concelebrantque patrem.
 Quare agedum memori primùm hoc sub mente teneto:
 Si tibi cura mei, sit tibi cura meri.*

In Lygdum.

I Παιῆν Lygdus teneris dum discit ab annis,
Est simul & Chiron factus, & Eurytion.

In eundem.

L ygdus blandulus est, venustulusque,
*Formosusque supra modum, & benignus
 Non æris modò, sed sui & suorum:
 His multos parat artibus sodales.
 Vnum est quod nequit approbare multis
 Nasutis nimium, dicacibusque,
 Mureto, Crucioque, Memmioque,
 Quòd se frugibus vnicus repertis,
 Multa pascere glande perseuerat.*

De Porna ad L. Memmium.

Porna suis tantum, Memmi, substernit amicis:
Verum: at nulli unquam Porna inimica fuit.

In eandem, quæ se etiam famulis
subigendam præbebat, cum ta-
men mirè arrogans esset.

Quam malus est, quisquis dicit te, Porna, su-
perbam!

Quid? tu te pueris subiicis ipsa tuis.

F. Grato Lomenio.

Dicere te tactum nullius amore puellæ,
Lasciuque soles sperneretela dei.

Quid sibi, Grate, volunt igitur, quæ sæpe notavi,
Tot data ab arguto signa supercilio?

Quid risus, quid verba, manusque oculique lo-
Et quæ summoto basia teste capis? (quaces,

Fingo, inquis. Cælare tuum cur niteris ignem?

Quisquis tam belle talia fingit, amat.

Gulielmo Mombasio Episcopo
Lectorensi.

Quod tam censeris generoso sanguine, Præsul,
Quodque es tam multis clarus imaginibus,

Illa quidem certè laus est non infima, sed quæ
 Tota ad maiores sit referenda tuos.
 Quòd superas opibus multos, quòd honorib⁹ anteis,
 Fortunæ hæc dici munera posse vides.
 Quòd sis angusto spectandus corpore, forsan
 Natura hanc dotem vendicet ipsa sibi.
 At quòd tam multis fulges virtutibus, atque
 Eximiis vari dotibus ingenij,
 Quòdque tuis lucem præferre nepotibus illam,
 Quam tibi maiores antè tulere, potes:
 Hæc demum est tua laus: hæc, Præsul, laus tua de-
 Vna hæc te superis inserit ordinibus. (mū est:

In Ponticum.

SÆpius hinc illinc video tibi, Pontice, mitti
 Carmina iudicio subiicienda tuo,
 Idque à diuitibus: neque enim tua, Pontice, quis-
 Emendaturus limina pauper adit. (quam
 Quid mirū? neq; enim possit dare munera pauper:
 Nec te, quæ veniunt carmina sola, iuuant:
 Mittit at hic gemmas, alius cum versibus aurum,
 Ut constant operæ præmia digna tuæ.
 Tu, quia muneribus caperis, mala carmina laudās,
 Altera mentita retia laude paras.
 Quid correctoris falso te nomine iactas?
 Id non corrigere est, Pontice, colligere est.

In eundem.

+

A *Vrea non vana iactas tua carmina Voce:
Purgari solo nempe quòd igne queunt.*

Francisco Moncaudo Burdigalensi.

M *Oncaude optime, cui nouem sorores
Sertis tempora laureis coronant,
Quem vatem geminus suum Cupido,
Quem vatem genitrix suum Diore,
Spretis omnibus, vnicum salutat,
Illos versiculos perelegantes,
Illos versiculos perimpudicos,
Nec castos nimis, & nimis venustos,
Molles, improbulo, libidinosos,
Effrontes, pathicos, Catullianos,
Per ludum mihi quos heri dedisti,
Iam, credo hercule, millies relegi.*

*Vt sunt molliculi! Vt fluunt decenter!
Vt spirant Venerem vndiquaque totam!
Vt vincunt Sybariticos poetas!
Vt, quòd pruriat, incitare possunt,
Non dico senibus modò his pilosis,
Verùm decrepitisque, mortuisque,
Si quicquam pore mortuos mouere est.*

*Atqui dicere te tamen solebas
Ludorum, & Cypriæ rudem palaestra,
Mèque illa imbueras opinione,
Nil te ut virgineum magis putarem:
Quin & versibus, impudens, in ipsis
Semper dissimulas, adhucque sumis
Tyronis tibi nomen, Imperator.*

*Ohe desine: ten' ego ut pudicum
Posthac arbitrer, amplius ve fallar?
Imo mehercule virginemque Cyprin,
Castratumque putem prius Priapum.*

Diuino ingenio C A E S. Scaligeri.

E Minus ætherij collucens luminis aurâ,
Quæ radios toto disicis orbe tuos,
Certaque cognati retinens commercia cœli,
Tunc etiam cum te deprimis, astra vides:
Hæc tibi pauca tui mirator maximus offert
Carmina, at indocta non bene ducta manu,
Si liceat, tibi templa simul positurus, & aras:
Vsque adeo numen suspicit ille tuum.
At tibi pro templo cælum est: humus, ara: nec ipse
Iam renuit, quin sit victima sacra tibi.

Pro Carolo Montauserio ad Margaritam reginam Nauarræ.

Mens regni, sexus lumen, stupor orbis, in vno
 Munera quæ diuûm corpore cuncta tenes,
 Conspicere in qua vna veteres licet heroinas,
 Et quicquid veteri laudis in orbe fuit:
 Delicium cæli, terræ decus, accipe, quæ se
 Aduoluunt pedibus carmina pauca tuis.
 Nam quamuis tibi nulla dari, nisi magna decebat,
 Parua tamen læta sumere fronte soles.
 Illa tibi est cum diis communis, vt omnia, virtus,
 Vili etiam placant quos data thura manu.
 Fors olim maiora tibi, & meliora dicabo,
 Si modo me solita, Diua, fouebis ope.
 Te sine nil, sed multa tuo cum numine possum:
 Nititur auxilio spes mihi tota tuo.
 Ipse quidem prorsus nihil hoc sum tempore: sed tu
 Ex nihilo me aliquid reddere, diua, potes.

C A E S. Scaligero.

Cum mea tantopere placeant tibi carmina,
 Cæsar,
 Vel si non bona sint, iam bona facta puto.

F. Grato Lomenio.

Quisquis te Gratū primus, Francisce, vocauit,
Omen, non nomen tradidit ille tibi.

In quendam.

Mvlciber incessu, capite AEolus, ore Lyæus,
Tres vno diuos corpore solus habes.

In Rufinum.

INter Latinos fortè sicubi affedit
Pulchellus iste, fusculo ore, Rufinus,
Qui sericatus gaudet ire per vicos,
Tria verba molli Græca voce τραυλιζει:
Græcè sed adsit eruditior quisquam:
Silentur illa: proferuntur Hebræa,
Quæ liuidis præmansa dentibus latrans,
Nil præ se apellas iurat esse Rabbinos,
Sueq; ita obiicit imperitiæ velum.

At scis, apud nos astus iste quid profit,
Doct̃or trilinguis, architecte verborum?
Scis, inquam, apud nos astus iste quid profit,
Qui vera fucis iudicamus absterfis?
Dum vis videri habere tres simul linguas,

*Vnâque tentas anteire serpentes,
Quòd credimus te haud aliud esse, quàm linguam.*

In Noallium.

N *Il immundius est tuis libellis,
Nil obscœnius, impudiciúsque:
Et vis te tamen vt putemus esse
Numa, Fabritiòque sanctiorem:
At sententia nostra ea est, Noalli,
Quisquis versibus exprimit Catullum,
Rarò moribus exprimit Catonem.*

In Vergilium.

Vergilius ipse loquitur.

C *Or Phoebi, Phoebus Latij, vatũ pater, & rex,
Fons ex quo Aoniæ profilit humor aquæ,
Par volui primùm, maior sed factus Homero,
In Græcos Romæ iura secunda dedi:
Ad cœlos tandem raptus, Ioue iudice, dicor
Nectarea illorum vincere voce sonos.*

In Lygdum.

Quòd sis tā facilis, quòd sis tā, Lygde, benign^o,
 Quàm noua nupta suo cùm parat ire viro,
 Hoc case te credas nobisve, aliisve molestum
 Nomine: quinetiam nos magis ista inuant.
 Dissplicet hoc, quòd nō tantūmodo, Lygde benign^o,
 Verumetiam, vt fama est, officiosus homo es.

In Apollinem.

Cum timidam cupidus Daphnen sequeretur
 Apollo,
 Currentem celeri per iuga summa pede,
 Improbe, narratur tristis dixisse, Cupido,
 Incaluit pectus cuius ab igne meum,
 Aut concede tuas, quibus istam persequar, alas,
 Aut tua de nostro pectore tela moue.

In Ponticum.

SAepe, velut ridens, Epicuri dogmata laudas,
 Et, quasi per lusum, reiicienda negas:
 Sape velut ridens, dicis tibi vera videri:
 Quinetiam vultus signa probantis habet:
 Sic etiam viuus, quasi non alienus ab illo,
 Omnia quæ iuras te simulare tamen.

*Tolle tuas artes: nihil hæc mendacia profunt:
 Qui semper simulat, Pontice, non simulat.*

Neque auaros, neque prodigos
 probandos esse.

Improba quem partis cumulandi plura libido
 Detinet, & iuris non sinit esse sui,
 Quem vexat damnosa modis insomnia miris,
 Dum sua sub tacita pondera nocte putat,
 Qui queritur tardas non sæpius ire Calendas,
 Quique nihil pensi, dummodo quærat, habet,
 Omnia præ lucro contemnere iura paratus,
 Nec mihi, nec cuiquam, credo, placere potest.
 Sed neque qui ternis decies centena diebus
 Fundit, & in sumptu nil putat esse nimis:
 Quique etiam noctu, posita cum luserit arca,
 Non alio ritu tempora lucis agit:
 Quem Sol si primo locupletem viderit ortu,
 Redditus ex Croeso protinus Irus erit:
 Qualis apud Stygiam torquet rimosa paludem
 Vano virgineas Vrna labore manus.
 Quisnam igitur? qui se cauta sic temperat arte,
 Ut medium seruans, vitet vtrunque latus.
 Prouidus, at facilis: parcus sibi, largus amicis,
 Atque etiam largus, cum petit hora, sibi:

*Qui nec opes terra furtim componere, sed nec
Perdere disincti more nepotis amat.*

In Gelliam.

Quòd nimio faciem cultu tibi Gellia quæris,
Et suffis multo corpus odore tuum,
Hac ratione mihi credis te posse placere,
Conariſque illi me retinere via.
Quære alios, isto qui delectentur amore:
Personata mihi nulla puella placet.

Claudio Coletto Campano.

Cùm det Rufa rosas, cùm det tibi lilia, *Claudi,*
Cùm det ferta tibi crine ligata suo,
Cùm te respiciens suspiret pectore ab imo,
Annuat argutis cùm tibi luminibus,
Denique cùm quouis solum te sola sequatur,
Coniicere hinc quis non vltiora queat?

In Romanum.

Cùm somnus pigris vix dum est excussus
ocellis,
Atque recens orto pluma relicta die,
F. ij.

*Inclamas multo puerum, Romane, boatu,
 Ora lauaturas qui tibi portet aquas:
 Tunc & gingiuas multo sale sesquipedales
 Proluis, & guttur térque quaterque tuum.
 Esse quid hoc dicam, quòd cum tam sæpe laetetur,
 Nunquam non tamen est sordida lingua tibi?*

F. Laccio Cairiechio.

T*V'ne meo elabi possis de pectore, Lacci,
 Aut ego, dum viuam, non meminisse tui?
 Ante vel istius mundi compage soluta,
 Tetras in antiquum sit reditura Chäos.
 Quin mihi cū Lachesis summos peruenerit annos,
 Nostra sonum referent nominis ossa tui.*

In Grannium.

I*Ambicos sine lege Grannius facit:
 Miraris? ipse lege Grannius caret.
 Fraudem suis idem inserit poëmatis:
 Miraris? ipse fraude sine facit nihil:
 Adeoque si quid fraude vacuum vnquam facit,
 Vt fraudet expectatione alios, facit.*

Iohanni Costecaudo.

NI quantum pote quisquam amare quequam,
 Tantum te ipse amo, Costecaude, mi te
 Totum non oculis fero iam in ipsis,
 Verum in pectore & intimis medullis:
 Contingant mihi cuncta, quæ timentur,
 Et multo grauiora, quam timentur:
 Tanto ut sim ipse miserrimus malorum,
 Quanto tu vnus es optimus bonorum.

Iocosum.

Membra sacerdotes si nunc sua cedere moris
 Effet, ut in prisca relligione fuit,
 Crebra minus ferret spuriorum examina tellus,
 Fraudaret sociam foemina rara fidem.
 Vera quidem sunt hæc: sed si lex illa feratur,
 Quere alium, quam me, qui tibi sacra canat.

In malos principes.

IVppiter in faciem, propter sua probra, lupinam
 Mutauit regem Menalis ora tuum.
 Ille quidem Regum solus, mihi credite, non est,
 De se qui dici promereatur idem.

F.iiij.

In Corellium.

S Vtor es, & pistor, lanius, lænóque, coquúsque,
 Mercatórque bonus, causidicúsque bonus:
 Te tamen in tota non est mendicior vrbe,
 Nec quem paupertas arctius agra premat.
 Dic agedum, qui fit (nam res est mira, Corelli)
 Cùm tot res facias, rem facere vt nequeas?

In Lygdum.

C Vr tibi cauta dedit corpus natura pusillum?
 Viderat hoc ipso plus satis esse mali.

De monacho quodam.

C Ordigerum abiecto deprendit forte cucullo
 Hospita non segnem, nec sine mēte virum,
 Cui tota interior (velut omnia plena dolorum)
 Serica sub vili tegmine vestis erat:
 Hospita quod mirata, quid, ô pater optime, nun-
 Vestis, ait, sorti conuenit ista tuæ? quid
 Ille nihil cunctatus, eho, quidnam vetat? inquit:
 Quippe meo sunt hæc parta labore mihi:
 Quóque magis credas (grandi mutone relecto)
 Hoc mihi, ait, fufum talia nere solet.

In conuiuatorem nimiū prolixum.

Quoniam scriblitas, quoniam ista sophismata plenis?
 Vis bene conuiuas pascere? pone famem.

Anne Ogeriæ Neapolitanæ.

Avrea cæsariem, prædulci argentea voce,
 Hei mihi, cur duro ferrea corde manes?

Iohanni Deliano.

Si sacer ætherio furor excitat igne poëtas,
 Eosdémque assidua lampade torret Amor,
 Miraris, solidos curnam exhaurire trientes,
 Donaque Lenæi sumere patris ament?
 Ante diem geminus miseris extingueret ardor,
 Ni daret assiduus frigora grata latex.

Stephano Alifio Burdigalensi.

Si mea se faciles dederint in vota camœnæ,
 Vt per plura meum secula carmen eat,
 Tu pariter mecum memori celebraberis æuo,
 Et tibi scripta vetus per mea nomen erit.

*Sin (sedenim verbis & pondus & omen abesto)
 Non seneant domino longius illa suo,
 Non tamen idcirco tibi displicitura putabam
 Hæc magni in te animi pignora parua mei.*

Mario Crucio.

Forma etate perit: vires etate fathiscunt:
 Casibus innumeris eripiuntur opes:
*Vna, Mari, est virtus, quã non vis tẽporis aufert,
 Non premit indigno fors inimica pede.
 Vna suos inuicta perennibus inserit astris,
 Fortunæ imperio liberat vna suos.
 Hanc sequere. Insani est postponere firma caducis,
 Verãque quæ bona sunt, spernere, falsa sequi.*

In Ponticum.

Ponticus eximium dum sese ait esse poëtam,
 Hoc solo dici iure poëta potest.

In Laïdem.

Non toto est mulier, quàm Laïs, iustior orbe:
 Cur ita? nam rectum semper amare solet.

In Auitum.

C *V'm subigat sterilem, nihil illi donat Auitus:
Sic fit, vt ille oleum perdat, & illa operam.*

In Pontilianum.

C *Vr tua vix vnquam sint falsa epigrammata,
Diluis hæc nimio, Pötiliane, mero. (quæris?)*

De virtute & gloria.

V *irtus, vt solidũ quiddã est, & corpore constãs:
Æqua sed est vmbra gloria fluxa leui.
Hanc igitur quisquís neglecta amplectitur illa,
Huic mage quã corpus, corporis vmbra placet.*

De Lucij cuiusdam memoria.

E *se aliquam si quis memorandi perneget artẽ,
Hanc qui confirmet, Lucius vnus erit:
Ille etenim nuper curaque adiutus & arte,
Tres versus totidem noctibus edidicit.*

In Paulum.

E *lecto surgens ad mensam accedere Paulus,
E mensa ad lectum rursus abire solet:*

*Interea attingit libros, ut vina catelli,
Et queritur sese discere posse nihil.*

Fatis parendum.

O *Bsequitor fatis: ducent te fata volentem:
Sin minus, inuitum te tamen illa trahent.*

De Pompilij naso.

P *ompilio est nasus cubitos tres longus, & unū
Latus, & hūc murus cingit vtrinq; triplex:
Adsunt & turres, Bacchus quas condidit ipse,
Et minio tinctis vsque rubere dedit.³
Huic etiam naso vis admiranda tributa est:
Nam calices siccos illius vmbra facit:
Imò etiam longè distans si senserit vsquam,
Ut magnes ferrum, sic trahit iste merum.
Nuper eram in mensa, sitiens, potare paratus:
Pompilius clausas astitit ante fores:
(Mira canam, sed vera) merum mihi forte paratū
Attraxit naso protinus ille suo.*

In Pauli nasum.

E *xiguum si quis nasum vidisse laborat,
Paulum adeat, Paulo si modo nasus inest:*

*Non etenim est nasus, sed pars centesima nasi,
 Et quo quis viso dicere possit, ubi est?
 Talis inest nasus muscis, sed & his quoque maior,
 Et melius nasi nomine dignus inest.
 Quàm quæ per radios volitant corpuscula solis,
 Maiorem nasum vix, puto, Paulus habet.*

Sub exortum diei.

Roscida purpureos effert Aurora iugales,
 Et nitidum Soli præuia sternit iter:
 Noctis aves dudum rupere silentia cantu,
 Nullaque iam caelo, rara vel astra micant.
 Exit flammiuomo Phœbus spectabilis ore,
 Et tenebras densæ noctis abire iubet.
 Christe, patris splendor, vero me lumine reple,
 Aque meo tenebras pectore pelle procul.

In Gaurum.

Efundas versus vna cum luce ducentos,
 Forte poëtastris annumerandus eras:
 Sed cum te eximium iactas tam sæpe poëtam,
 Id quoque quod paulum est, incipit esse nihil.

In Pamphagum.

PAmphagus in patulã tã multa ingesserat aluũ,
 Quàm poterant denis plus satis esse viris:
 Ecce venit caupo, preciũmque expostulat: ille
 Ebria terribili lumina more rotans,
 Euomit in patinam vinũmque, cibõsque receptos,
 Atque ait, En, merces tu tibi habeto tuas.

In Gallonium.

STertit ad octauam Gallonius: inde cubili
 Paulatim assurgens languida membra leuat.
 Obiicitur perdix, quam protinus ille calentem
 Deuorat: hac nulli cesserit arte libens.
 Spumantis temeti cyathos octo ve, nouẽm ve
 Adiicit, & sacris sic operatus, ait,
 Dì date mĩ constantẽ animũ, mentẽmque quietã,
 Quàm multis vita est nõstra referta malis!

Sestio.

Multa quidẽ, fateor, confers mihi munera, Se-
 Deuinctũ tibi me nec tamẽ esse reor. (sti,
 Cur ita? quòd quæ das, tristi dare mente videris:
 Sic ego quæ data sunt, vendita dona voco.

De voluptate, & ratione.

CVm, velut excelsa residens in puppe, Voluptas
 Arbitrio mentem pellit agítque suo,
 Horrida bacchantes ineunt certamina venti,
 Nauémque in Syrtes & vada cæca trahunt:
 Illinc Ambitio, Dolus hinc consurgit, & atrox
 Ira cruentas sanguine tincta manus.
 At ratio regimen nauis si sumpserit, ecce,
 Compositis vndis æquora tuta silent:
 Ipsa ratis nullo ventorum exterrita flatu
 In portum certo tramite flectit iter.

Sanfoni Crucio.

ET bonus, & diues, Sanfo, simul esse laboras:
 Id fieri nulla sed ratione potest:
 Sic vtrunque petens, perdes vtrunque: necesse est,
 Alterutrum tollas, alterutrumque petas.

Tumulus Otthonis hominis
voracissimi.

Conditus hac sub humo est gurgis vastissimus
 Ottho,
 Cui nunc officium iusta rependit humus:
 Condidit in ventrem terræ tot ingera viuus:
 Hunc sub ventre suo nunc quoque terra tenet.

In Virronem.

Quòd totam Virro furiosi more per Urbem
 Discurrit noctu, quòd loca sola petit,
 Nescio quid secum solus quòd musitat: illo
 Quòd nemo est tota sordidus Vrbe magis,
 Hac ratione parat nomen famamque poëtæ,
 Et reperit fatuos, sic quibus esse probet.
 O valeant calami, pereat genus omne librorum,
 Reddere si Vates mens male sana potest.

In Paulum.

Quæ tu condideras, inspexi carmina nuper,
 Lectaque sunt, fateor, tærq; quatærq; mihi:
 Nec tamen eualui cognoscere quid sibi vellent:
 Usque adeò obscure scribere, Paule, soles:
 Nam tu verba, puto, ex libris accepta Sybillæ,
 Quæque Catonis erant tempore prisca nimis,
 Versibus infercis, gaudesque obscurus haberi,
 Et velut inducta singula nube tegis:
 Errasti hoc tantum, quòd mittens carmina, Paule,
 Debueras vnâ mittere grammaticum.

Ad amores.

Carnifices curæ, miseraque incendia mentis,
 Et tu cum pharetra sæne Cupido tua,

*Túque Erycina ferox, longũ, aternũmque valete,
 Ferte aliò vestras, noxia tela, faces:
 Præteriti vobis nimium concessimus ævi:
 Iámque dies mores postulat ista novos:
 Nunc iuuat & verum caussas tentare latentes,
 Inuiáque ignavis per loca ferre pedem,
 Induere & mores, contracta fronte, seueros,
 Atque puellares spernere blanditias.
 Hæc loquor: at si me placidis spectarit ocellis,
 Quæ fugat aspectu nubila cuncta suo,
 Quàm vereor, ne mox mihi multa & magna lo-
 Omnia cũ fastu fortia verba cadant! (cuto*

In Pontilianum.

*C*Vm rapidus medio defæuit in æquore Titan,
 Fer puer huc cyathos, Pontilianus ait:
 Cùm pluit, en, inquit, deus admonet esse bibendum,
 Qui nunc tam multo proluit hymbre solum:
 Sic vacuà à potu non vnquam tempora ducit,
 Cúrque bibat, semper Pontilianus habet.

Petro Quintio.

*S*I dea, quæ dubiis huc illuc passibus errat,
 Et regit humanas, lumine capta, vices,
 Quem Labirynthæis erroribus egit, Vlysses
 G. i.

*Ad patrios esset passa senere focos:
 Membráque laúsque Viri tumulto caperentur eodẽ,
 Et tegetet nomen, qui tegit ossa, lapis.
 At quoniam fatis variè crudelibus actus,
 Dura tulit terra plurima, plura mari:
 Viuit, & euectus rutilus super aethera pennis,
 Meonio clarum carmine nomen habet.
 Maecte animo, Quinti: dum te fors inuida vexat,
 A patriisq̃ue procul finibus esse iubet,
 Virtutem illa tuam toto disseminat orbe,
 Dúmque nocere cupit, sic quoque sæua iuuat.*

Claudio Burgo.

P*erpetuò moeres, nec frontem exporrigis unquã,
 Hoccine tu, quæso viuere, Burge, vocas?
 Is demum verè viuit, qui mente serena,
 Et nitido letos exigit ore dies:
 At qui perpetuis torquet se angoribus, hunc non
 Viuere, sed lenta morte perire puto.*

In Diuam Catharinam.

Q*uote præcipuè commendem nomine, Virgo?
 Laus etenim quæ te non minor esse queat?
 Magnum erat errores veterum liquisse parentum,
 Maius at imperium deseruisse fuit.*

*Magnum erat immans rabiem spreuisse tyranni,
Supplicia at raius sponte subire fuit.*

*Magnum erat his vitam sponte obiecisse periclis:
Maius nunquam animo succubuisse fuit.*

*O decus eximium patriæ, sexûsque, polique,
Dicere te merito nullus honore potest.*

Eadem de seipsa loquitur.

Illecebras inter medias educeta virago,
Re princeps, mulier corpore, mente dea,
Nixa deo, mundi spernens mala gaudia, vici
Tum tormenta animo, tum ratione sophos.
Non rota, non gladij, non ipsi horrenda tyranno
Mors potuit mentem sede mouere meam.
Scilicet haud quicquã mēs Christo afflata veretur:
Ille meæ vires, & mea vita fuit.
Quid, fuit ? estque, fuitque, atque est sine fine fu-
Principium vitæ mors dedit ipsa mihi. (turus:
Qui legis hæc, sic tu te etiam compone, viator:
Mors tibi pro Christo vita perennis erit.

In quendam.

Quidam ieiunum me clamat esse poetam,
Et mihi, sicca nimis carmina condis, ait:
Ipse nota sedenim carpi ne possit eadem,
G. ij.

*Egregia prudens calliditate cauet:
Nunquam ieiunus, nunquã ut qui scribere siccus,
Sed satur, & vino semisepultus amet.*

In Crassum.

*Q*uod ruri maneo studiis addictus honestis,
Rusticus hoc videor nomine, Crasse, tibi.
Rusticus ille quidem non est, qui rura pererrans,
Ingenium rerum cognitione colit:
At tu, qui nullam nosti stultissimus artem,
Esse vel in media rusticus Vrbe potes.

In Gaurum.

*F*ama est hoc anno morituros esse poetas:
Quid metuis? nil te, Gaure, timere decet.

In Rufinum.

*C*um coenet nemo tota te lautiùs Vrbe,
Ad tua cur rarus prandia, quæris, eam?
Accubui simulac tecum, Rufine, monétque
Primus in appositas impetus ire dapes:
Mox onerare meas insulsis versibus aures
Incipis, & nugas ingeminare tuas:
Nec retices unquam, sed ab ovo ad mala, recensēs
Vix, puto, per centum carmina facta dies,

*Quæ si quis sanus patienti combibat aure,
 Illum adamantini pectoris esse putem.
 Miraris, cur te non possim ferre canentem?
 Mensa ipsa insipido carmine pressa gemit.*

In Fortunam.

Fortuna inconstans, & neutro certa paratu,
 Vel futura premit, vel nocitura fauet.

In Commétarios iuris ciuilis, Fran-
 cifci Connani viri clarissimi.

Liber ipse lectorem alloquitur.

Dum tua nil præter curantis cōmoda, Lector,
 Me patris assiduo cura labore polit,
 Dúmque diebus amat totas ex ordine noctes,
 Noctibus & totos continuare dies,
 Ipse (fatebor enim infelix) dominóque patrique,
 Ipse necis properæ maxima causa fui.
 Verùm etiam sine me, fatalia tempora mensus,
 Serius ut paulò, tandem obiturus erat.
 Faxo ego, ut æternùm per me nunc viuat: eróque
 Illi auctor vitæ, cui necis antè fui.

De Seipso.

Dicebam Euterpæ, cœptis in versibus hærens,
 Auxilium fratri porrige, Diua tuo.
 G. ij.

*Fraterno mota est in risum nomine Virgo,
 Et nitido sudum reddidit ore diem:
 Tunc ego subridens, mirari desine, nam mi
 Si pater est Cæsar, tu soror esse potes.*

In importunos recitatores.

H *Ei mihi, quàm res inuisa est nimis esse poëtã!
 Quantum odij morbus colligit ille suis!
 Nil genere hoc hominũ est usquã importuni. illos
 Et cane, qui sapiunt, peius & angue cauent.
 Nec locus est, nec tempus, ab iis subducere quo te,
 Non si mille modis aggrediare, queas.
 In fora te, in thermas, & balnea in ipsa sequentur:
 Quòd si in templa gradũ ferre parabis, & huc.
 Si notos forte egrotos inuisis, & illuc:
 Spectatum ludos forsitan ibis? & huc.
 Pergis eò, nullum quò ducere quæris? & illuc:
 Pergis eò, comitem quò tibi poscis? & huc.
 Denique, vt exoneres alium, discedis? & illuc:
 Vt somnum capias, fessus abibis? & huc.
 Interea insulsis onerabunt versibus aures,
 Auribus vt te tunc ipse carere velis:
 Versibus insulsis, queis cantio gratior illa est,
 Quam geminat putri condita rana lacu.
 Ex genere hoc, miserũ nuper me prenderat vnus:*

(O lux infelix quàm fuit illa mihi!)
 Fessus ego, insuavis mihi iã ut vita esset, apud me
 Fundebam surdo talia vota Ioui:
 Summe deùm, te si qua mei miseratio tangit,
 (Nam qua sim positus conditione, vides)
 Aut abige hũc tandẽ, aut mihi da surdescere, vel iã
 Alterutrum nostrum, vel neca vtrunque simul.
 Venerat ad primæ damnata crepuscula lucis:
 Vix abiit vates sole cadente meus.

Paulo.

DAs mihi lactucas, centum sed mutua poscis:
 Desine: lactucas, Paule, minoris emo.

In Collinam anum.

Dispeream, nisi te aspicio, Collina, libenter,
 Nique etiam tecum sæpius esse velim:
 Tum quoniã anguicomas sic exprimis ore sorores,
 Terriculi ut facile munus obire queas,
 Tum quoniã imprimis potas lepide, atque deceter:
 Crede mihi: hinc demum gratia magna tua est:
 Nam tu aliquot, qui sint reliquæ præludia pompæ,
 Suauiter immisissis ructibus in cyathum,
 Sic bibis, ut dulcis labiis pendentibus humor
 Assiduè alternis influat, & refluat.

G. iij.

*Expers interea ne sit pars vlla decòris,
 Labitur in pinguem spurca saliva sinum.
 Crede mihi: id pulchrum est, dentes cùm allisus ad
 Sic patulo geminus ludit in ore liquor. (atros
 Maëte age, maëte animo Furiarum sola voluptas,
 Delicium Stygij sola futura canis:
 Perge, citòsque bibens, Mæandri redde reflexus:
 Id, festina, simul & bibere, & vomere est.*

Antonio Callæo.

V *Nquámne, Antoni, locupletem te fore credis?
 Et celo, & tota falleris hercle via.
 Non es adulator, non fur, non denique læno,
 Non bonus in fontes voce onerare reos.
 Innocuus viuis, fraudis que, & criminis expers,
 Semper in antiqua simplicitate manes.
 Euades nunquam diues rationibus istis:
 Esse bonum nostro tempore stultitia est.*

Paulo.

Q *Vi capit, inferior: maior, qui donat, habetur:
 Inferior sic te, Paule, libenter ero.*

Cuidam.

H *Os tibi quid iuras factos ex tempore versus?
 Pagina, si taceas, id satis ipsa probat.*

In Phædræ.

Cum Phædra Hippolyti disiectos cerneret ar-
 Mebraq̄, tā multis sanguinolēta locis, (tus,
 Postquam non potui viuum te inflectere, dixit,
 Persequar ad Stygios te tamen vsque lacus.
 Dixit, & incumbēs gladio, terram ore momordit:
 Sæpe amor insanus talia monstra parit.

De morte M. Bruti.

Brutus vt Augusto belli succedere palmam,
 Et paulum a victis vidit abesse suos,
 Amplexus gladium multa iam cæde madentem,
 Ergone te, dixit, sospite, seruus ero?
 Quin potius fatis id quod præclusa malignis
 Non potuit patriæ, dextra datura mihi est.
 Hæc fatus, rutilum per costas exigit ensẽ,
 Magnanimoque cadens pectore pulsat humum.
 Sic quoque dum moritur, labris dum spiritus errat,
 Nunc, ait, inuito Cæsare, liber ero.

In quendam.

Quidam Margaridẽ meam salutat,
 Morbosus, capularis, euiratus,

*Ficosus, recutitus, herniosus,
 Caluaster, podager, cadauerosus,
 Orci victima, pabulum Charontis,
 Cui iam oris, puto, foetido in recessu
 Dentes quinque, nec amplius, supersunt:
 Cui centum scabies petita lustris
 Artus depopulatur hulcerosos.*

*Idem, quod magis ac magis pudendum est,
 Pauper, dirutus, expeculiatu,
 Qui noctu omnia fana peruagatur,
 Siquid, perditus, harpagare possit,
 A se quo miseram famem repellat.*

*Atqui surripiat, clepat, quid ad me?
 Quicquid fecerit, haud mouebor unquam,
 Dum ne Margaridem meam saluet.*

De morte Ciceronis.

C*Vm ferus astaret stricto mucrone satelles,
 Sumere supplicium de Cicerone parans,
 Immoto vultu, atque oculis constantibus ille
 Præbens infanda colla secanda manu,
 Publica libertas vita mihi carior, inquit,
 Me quoque, me fas est, te moriente, mori.*

Calendis Ianuariis, Iocosum,
ad Michaëlem Lochianum.

Non tibi pro xeniis, fului preciosa metalli
Pondera, non docta signa polita manu,
Non lana Assyrio tineta & saturata veneno,
Non grauis argenti lamina munus erit.
Talia non capiunt generosas munera mentes,
Talia magnanimi spernere dona solent.
Cum te igitur, quàm sis excelsò pectore, norim,
Non mittam ista tibi dona: quid ergo? nihil.

Ad Ianum Vermelianum.

Diuities hodie plena depromere ab arca,
Theaurósque meos iam referare placet,
Vt te muneribus donem, mi Iane, superbis,
Iane, inquam, ex animo nunquã abolende meo.
Dona paro tibi ferre, quibus, si dicere fas est,
Attalicæ possunt nil dare maius opes:
Munera, Persarum gazas quæ vincere possint:
Munera, Pactoli est præ quibus vnda nihil.
Quidnam post tantos feret hic promissor hiatus,
Qui sua tam elata munera voce canit?
Sic tecum: & quæ sint ea tandem dona, requiris:
Atqui iam dudum, quæ tibi poscis, habes.

*Hui! dices, hoc tu breue chartæ & inutile frustū
 Persarum gazis amplius esse putas?
 Quid facias? nil possideo, nisi carmina, Iane,
 Quare ea thesauros diuitiâsq̃ue uoco.
 Tu quoque, si natura mihi tua cognita rectè est,
 Carmina diuitiis pluris habenda probas.*

Curandam esse hyemis tempore
 cuticulam.

Ingere ligna foco: vis frigoris aspera sæuit:
 Eia age quid dubitas? ingere ligna foco,
 Non audis, quanto Boreas bacchetur hiatu?
 Nonne vides, multa ut iam niue canet humus?
 Aspicias, ut veteres viduentur frondibus orni?
 Cernis, ut amissas sylua queratur opes?
 Cernis, & ut pigro lentescant marmore riui?
 Me gelidus totis artubus horror habet.
 Ferto age, ferto huc vina, puer, cyathosque capaces,
 Ante focum mensas explicuisse iuuat.
 Iam tristi cælum est facie, iam nubilus aër
 Omnia concutiens, nos vetat ire foras.
 Ergò domi inclusos genio indulgere necesse est,
 Mos datus à priscis ut teneatur auis.

Lodoico Valesio adolescenti
honestissimo.

Miraris, tanto cū te complectar amore,
Cur tamen extremum hīc te, Lodoice, locē?
pectore nempe mihi penitus defixus in imo es:
Ultimus, hinc factum est, pectore ut exieris.

EPIGRAMMATVM FINIS.

L. Memmii Fremiotti in Marcum
Antonium Muretū præceptorem
optimum & carissimum.

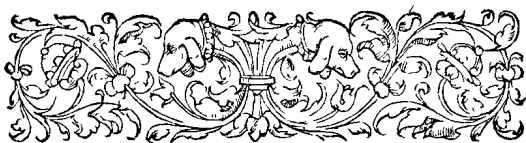
MVRETE eximios inter celebrāde poētas,
Cui numerat paucos Gallia tota pares,
Cui pater ipse lyrā & plectrum trāsribit Apollo,
Quem sibi Pierides spēmque metūmque putant:
Hos per te exculti primos cape ruris honores,
Quos tibi dat tremula nostra Thalia manu.
Scilicet auriflua numeroso verbere linguæ
Dum tu corda loquens obstupefacta quatis,

*Pectore & à docto gemmarum proiicis hymbrem,
 Quem rapiat celeri lecta iuuenta manu,
 Per tua ego ingressus timido vestigia passu,
 Sedulus, hæc tandem qualiacunque dedi:
 Quæ tibi dum placeant, aliorum haud puncta mo-
 rabor:
 Iudicio tutus despiciam illa tuo.*

Eiusdem.

Dicebam, mihi Pierides præsto este canenti,
 Et mihi tu vatum ductor Apollo faue.
*Aure meas surda Musæ spreuere querelas:
 Aure meas surda spreuit Apollo preces.
 Verùm ubi Mureti me sum de gente professus,
 Et dixi, Marcus me quoque vester amat:
 Mureti audito accurrerunt nomine Musæ,
 Sponte & opem Phœbus detulit ipse suam.*

M. A. M V R E T I

Epistolarum Libellus.

Ad Nicoläum Viennensem
Epistola.

NCLYTA nobilium so-
boles, Nicolæe, parentum,
Qui iam nunc ipso ex ætatis
limine signa
Virtutis præbes nobis manife-
sta futurae,
Nimirum sapis, & rem rectè intelligis vnus,
Qui licet antiquis ortus natalibus, haud te
Ante tamen ponis reliquis, sed fronte modesta
Alloqueris cunctos, vultúque humanus amico,
Non vlli renuis dextram præbere fidelem:
At quidam contrà nullis maioribus orti,
Ore tamen tumido voces efflare superbas,
Æqualésque suos audent contemnere, tanquam
Indignos queis sese æquali foedere iungant:

Quos tu deridens, inter nihil esse, parente
 Quo sit quisque creatus, ais, dum sit modò veræ
 Virtutis studiosus, amétque in rebus honestis
 Ponere labentis fatalia tempora vitæ.

Cui non Sicaniæ notus dominator opimæ,
 Qui de figlina est ad regni euectus habenas?

At contrà Persei, qui claram rexerat olim
 Pallenen, natus, fortunæ ludibrium, amplos
 Inflabat folles, & regis filius, vncò
 Impositam incudi versabat forcipe massam.

Quid? non & matris captivæ abiecta propago,
 Cui regni flamma index circum tempora fulsit,
 Regali sedit solio? Quid stemmata iactas?

Num pueri regum parte enascuntur eâdem,
 Qua mendicorum? nunquid communis utrisque
 Materia est? nunquid morbis obnoxius æquè est,
 Quem lana Assyrio velat medicata veneno,
 Principibus proavis, claroque ex sanguine natum,
 Et sub Aquitanis sordet qui bardocucullis,
 De peronato genitus patre? nonne sorores
 Noctigenæ, vitas hominum quæ pollice versant,
 Sunt æquè immites generosis, vilibus æquè?

Quidnã igitur præstat mendico hic nobilis isti?
 Aut quid nobilitas tãdem est, nisi fumus inanis?
 Nam si vim verbi inspicias, & nobile scortum
 Dicitur, & latro nonnunquam nobilis: imò

Nomine ita accepto, Pornus quoque nobilis ipse est.

*Sed nempe insanit vulgus, multoque veratro
Indiget, indignos alienis laudibus ornans.*

*Qui se non vlllo deturpat crimine, quique
Viribus ingenuas totis amplectitur artes,
Is mihi, sit quamuis genitore creatus egeno,
Nobilis est: at qui, vitiorum mole grauatus,
Nil præter statuas, & auorum nomina iactat,
Si verum excutias, longè abiectissimus ille est.*

Ad Ianum Antonium Baifium.

I*Anæ mei cordis longè pars maxima, quocum
Dulce mihi est totos crebrò componere soles,
Dum tu aut Niliacæ meditaris funera Thisbes,
Inficiens atro candentia poma colore,
Aut opus eximium numeris sublimibus aptas,
Syrmate conspicuus, picturatòque cothurno,
Carmine nos humili nostros includimus ignes,
Aut breuibus scriptis dulces affamur amicos,
Aut vitis genuinum infigimus. Omnia nos hæc
Paruula inaudaces: tibi fas maiora parare,
Cui totus se Helicon, totusque recludit Apollo.
Ad vires se quenque suas componere verum est.*

Ad Stephanum Iodellum.

Semina sunt quædam nascentibus insita nobis,
 Queis, duce natura, ad varias impellimur
 artes:

Ille fori rabiem, vesanâque iurgia laudat,
 Et pavidos grata defendit voce clientes,
 Impatiens oci: contra hic sulcare carinis
 Regna tridentiferi gaudet patris, & trabe vasta
 Visere longinquo terras sub sole iacentes:
 Prodigus hic vitæ violentis ducitur armis,
 Gaudet & hostili stagnantes sanguine campos
 Aspicere, & litui sonitu recreatur acuto:
 Ille sui nunquam fines excedere agelli
 Ausus, amat tacitis deducere passibus æuum,
 Proscindens magnæ gremium genitricis, & altis
 Pingua Triptolemi committens munera sulcis.

Nos Musæ, Iodelle, tenent, genitorque Lyæus,
 Quæ rigidi ambiguo venerantur numine Thraces,
 Et Nymphæ celeres, & capripedes Satyrisci.
 Nos & luce noua lustrat dum Delius orbem,
 Et iubar auricomum tremulis dum fluctibus abdit,
 Addictos studiis videt, intentosque labori.

Sed tua te virtus, animi te, viuendus ardor
 AEquales longè ante alios vnum abripit: vni
 Pupureis dictant Musæ tibi talia labris,

*Qualia pulchricomus, choreas ducentibus ipsis
Cantat, & ad numerũ simul ipse mouetur Apollo.*

Felix ingenij, viridi cui detur ab ævo.

*Longæuos æquare senes, & carmine dio
Demulcere animos : iam te ipse tumescit alumno
Sequana, iam virides resonant tua nomina ripæ.*

*Perge agetum, neu te venienti subtrahe famæ:
Non te Parca feret totum: non totus obibis,
Parsque tui effugiet ferales optima flammæ.*

*Musa suos vetat ipsa mori : dat viuere Musa
Perpetuò, & famam memorem per secla propagat:
Cælo Musa beat: famam tibi Musa perennem
Protrahet, & cælo te olim, Iodelle, beabit.*

F I N I S.

H. j.

M. A. M V R E T I

ad Iohannem Auratum vi-
rum vtraque lingua
eruditissimum

O D Æ.

AURATE gentis grande de-
cus meæ,
Qui tensa docta fila legens
manu,
Seclis inexpertum vetustis
Ambrosio iacis ore nectar,
Quid esse causæ suspicer, inuida
Suis quòd ortos Gallia sinibus
Aut odit, aut spernit pœtas,
Vsq̄e fauens peregrinitati?
Atqui vetustis temporibus suos
Et fouit Hellas, & Latium suos
Quæ prauitas nos mentis vnos,
Ne faciamus idem, coërcet?

*Nihil daturum me auribus hinc tuis
Velim arbitreris, sim licet & fide
Pridem tibi, & communitate
Sanguinis, & patriæ alligatus:*

*Nil ista sed me commoueant tamen,
Aurate, palpo percutere inscium,
Ut laudibus te ornare pergam,
Ni tua me prope singularis*

*Virtus moueret. Nil faciles tibi
Musæ negarunt: seu libeat fide
Sacrare Græca, seu Latina
Nobilium inclyta facta regum.*

*Hac arte quondam quas sibi copias
Dirces alumnus, quod peperit decus?
Contra, tuos mercede iusta
Quisnam hodie decorat labores?*

*Præiudicat & quòd nisi nos premat
Auctoritatis pondus, erit nihil,
Cur non, metu planè remoto,
Cedere te inficiemur illi.*

*Sed nempe Virtus temporibus iacet
Depressa nostris: hinc fit, ut vnici
Virtutis altores poëtæ
Clade etiam simili premantur.*

In discessu Daniëlis Schleïcheri,
filii longè dulcissimi.

Descende cælo, & iam mihi lugubres
Regina dicta Calliope modos,
Quibus furentem, eheu, sub imis
Visceribus retexam dolorem.

Dic, diua, carmen, quale per herbidi
Ripas Caystri, candidulum caput
Traiectus immiti sagitta
Voce canit moriente cyncus.

Aut qualia olim coniuge Thracius
Rapta sacerdos dixerat, ad sonum
Quorum & feræ immanes quierunt,
Et rabidi posuere venti.

Ah! vnde questus incipiam meos?
Quæ prima se vox pectore proferet,
Itérque laxabit querelis?
Nam meus hinc DANIEL recedit.

Nunquámne posthac, ô iuuenum decus,
Quotquot iugales dum citat aureos,
Terrámque collustrat iacentem,
Igniuomo videt ore Phoebus,

Nunquámne posthac conspiciam tuos,
SCHLEICHERE, vultus? cur igitur moror,
Nec tristis inuisæque vitæ

Fila ferox inimica rumpo?

*Iam iam valete ô gaudia, & ô ioci,
Et quicquid antehac dulce fuit mihi:*

*Venite iam fletus perennes,
Perpetuâque venite planctus*

*Innixa ramis Daulias ut novis,
Cui cautus auceps, furtifica manu*

*Pullos renellos inuolauit,
Mœsta sedet, geminâque questus,*

Et se doloris vulnere conficit,

Sic ipse postquam defiero tui

Aspectu amaro atque expetito

Posse animum exsatiare vultus,

Eheu, quibus tunc fluctibus opprimar?

Quantas dolorum perpetiar faces!

Quam sæpe, te ut spectare possim,

Morte mea cupiam pacisci!

Lenito crebris hæc mala literis,

O nate, saltem, ne ve animo patrem

Depone, qui, dum viuet, vnum

Pectore te retinebit arcto.

Ad Claudium Voësum.

C *Laudi integello pectore amabilis,
Qui mente solus disicis à mea*

H. iij.

*Acerba curarum, benignis
Vocibus, alloquioque dulci,
Non sic timenda est, in Lybiæ iugis
Quæ, matre rupta, Vipera nascitur:
Non scorpionis cauda minaces,
Non geniti sub aquis chelydri:*

*Non herba tetro noxia gramine,
Quamcunque tellus Theſſalis educat,
Non illa, quam stillante rictu
Spuma canis genuit triformis,*

*Dira ut latentis tela Calumniæ,
Quam Dite Tellus sustulit ex patre,
Nefariam, insontesque fictis
Criminibus premere efficacem.*

*Hæc conglobatis suspicionibus
Beli nepotem perdidit, hæc malæ
Adegit ad potum cicutæ
Innocuum sophiæ parentem.*

*Dum Phœbus Indos exoricens nouo
Afflabit igni, Beticolas cadens,
Non vlla Theſidæ modesti
Secla pudicitiam tacebunt.*

*Aggressa blandis hunc sua fraudibus
Nouerca pellax, quid iuuenum decus,
Labentis istud ver iuuentæ
Perdis, ait, tenerumque florem?*

*Cur editorum per iuga montium,
Antris latentes persequeris feras?
Tibi absque telis, retibusque
Præda domi melior parata est.*

*Accede, neu te pœniteat mei
Fructus pudoris carpere primulos:
Non me ore natura indecoro
Protulit, immeritam ve amari.*

*Quid vana legum vincula te mouent?
Natura nullos concubitus vetat,
Sed compedes vanissima istas
Cura hominum sibi fabricata est.*

*Nil ille motus, desine vocibus
Tentare mentem spurcidicis meam,
O spurca, & in tauros furenti
Progenies genitrice digna.*

*Hæc fatus in tesqua, & nemorum abditos
Abit recessus, gressu manu rotans:
Vadentem odora & vis sagacium
Anteit, & sequitur Laconum.*

*Quid innocenti sed iuueni tamen
Seruasse tanto à crimine profuit
Mentem, si apud patrem reuersum
Impia plus potuit nouerca?*

*Cuius querelis ille adeò integer
Per vota patris filius occidit,*

*Cautes & eliso marinas
Imbuit emoriens cerebro.*

*Nec me Venenus non petiit suis
Illa ipsa mendax anguipedum soror,
Mendaciorum procreatrix,
Perpetua & scelerum architecta:
Sed dexter illi me eripuit deus,
Umbone tanquam me triplici tegens:
Cuius memor, nunquam canoris
Versibus hunc celebrare mittam.*

**AD PETRVM RON-
SARDVM GALLICORVM
poëtarum facilè principem.**

Ronsarde Aonij pectinis arbiter,
Qui princeps resonum sollicitasebur,
Ventorumque minas, & celeres potens
Lapsus sistere fluminum,
Quando te reducem Vindocino ex agro
Cernemus, veterum turba sodalium?
Quis te, quis niueo vellere conditus
Nobis restituet dies?
Qui desiderio perpete nunc tui,
Heu quæ non facimus vota? quibus sacros

*Postes muneribus cingere parcimus?
 Quas non concipimus preces?
 O saltem interea, quicquid agis, memor
 Noſtri vine ita te curribus aureis
 Rumor per liquidum gemmeus aëra,
 Spectandum populis vehat.*

*Ad Nicolaum Denifotum
 Comitem Alsinoum.*

B *acchus poëtas & facit, & fouet
 Bacchus poëtarum ingenia excitat:
 Bacchus nouem præſtat puellis,
 Et melior, potiôrque Phœbo eſt.*

*Ter terna quisquis pocula ſumpſerit
 Dulcis Falerni, ſentiet hic ſibi
 Calere diuino furore
 Carmina ad eiicienda mentem.*

*Sic letus olim vixit Anacreon
 Cinctus virenti tempora pampino,
 Sic Ennius ſemper madenti
 Guttare carmina funditabat.*

*Argentis at quos potus aquæ iuuat,
 Frigent eorum carmina, nec ferunt
 AËratem. Ades, mecúmque plenis
 Hic cyathis, Nicolæe, certa.*

Miranda ſeris carmina poſteris

Vterque loto gutture concinet.

O dulce tormentum, ô grauatiss

Certa quies animis Lyæ!

Quenam imperiti, pocula quærimus

Vocalis vndæ? quod bifidi duplex

Montis cacumen somniamus?

Quam petimus, fatui, Hippocrenen?

Hæc Hippocrene est: vnicus hic liquor

Vates stupendos efficere eualeat.

En, par pari gratus repende:

Hoc ego te cyatho salute.

Ad Ianum Tiliam

Paræneticon.

Modus tenellis quis tibi ab vnguibus
Vitæ tenendus, Iane, sit, accipe,
Benigna quem Natura finxit
Ingenio puerum sequaci.

Primum ergo amorem numinis intimo
Serua vsque fixum pectore, & illius
Ad iussa te compone: nulla est
Sors nocitura deum colenti.

Fac &, parentes sis pius in tuos,
Honore & illos promerito colas:
Impunè nunquam spreuit vllus,

A quibus ortus erat, parentes.

*Fas & magistris, sint licet asperi
Nonnunquam, honorem reddere debitum.*

*Siquando te obiurgent, id illos,
Te quod ament, facere arbitrator.*

*Nam primula ætas innumeris rapi
Affectionum turbinibus solet:*

*Frænari eam quare & magistri
Assiduo imperio necesse est.*

*Nil turpe factu dicere fas puta:
Quæ quisque gaudet dicere, eis quoque
Gaudere patrandis putatur.*

Indicium sua cuique lingua est.

*Disce &, sodales quos tibi debeas
Parare: nam omnes consimiles ferè
Euadere illis assolemus,*

*Queiscum agimus: neque pestilenti
Siquis frequenter vixerit in domo,
Nec si in malorum cœtibus, ut sibi
Contagio nil obsit, unquam
Arte cauere valebit ulla.*

*Vide ergò ut illos, Iane, pares tibi,
Queis esse te olim consimilem voles:
At immodestos quos videbis,
Et cane peius, & angue vita.*

Laborem amato, dum iuuenis viges,

*Vt ocieris, cum senium premet:
 Laboris ofores nec vlla
 Laus sequitur, neque splendor vllus
 Hæc si sub imo pectore clauseris
 Præcepta, Tili, spes bona nos tenet,
 Tuis, fore, vt maioribus te
 Persimilem videamus olim.*

MARCI ANTONII MVRETI

IUVENILIVM FINIS.

)